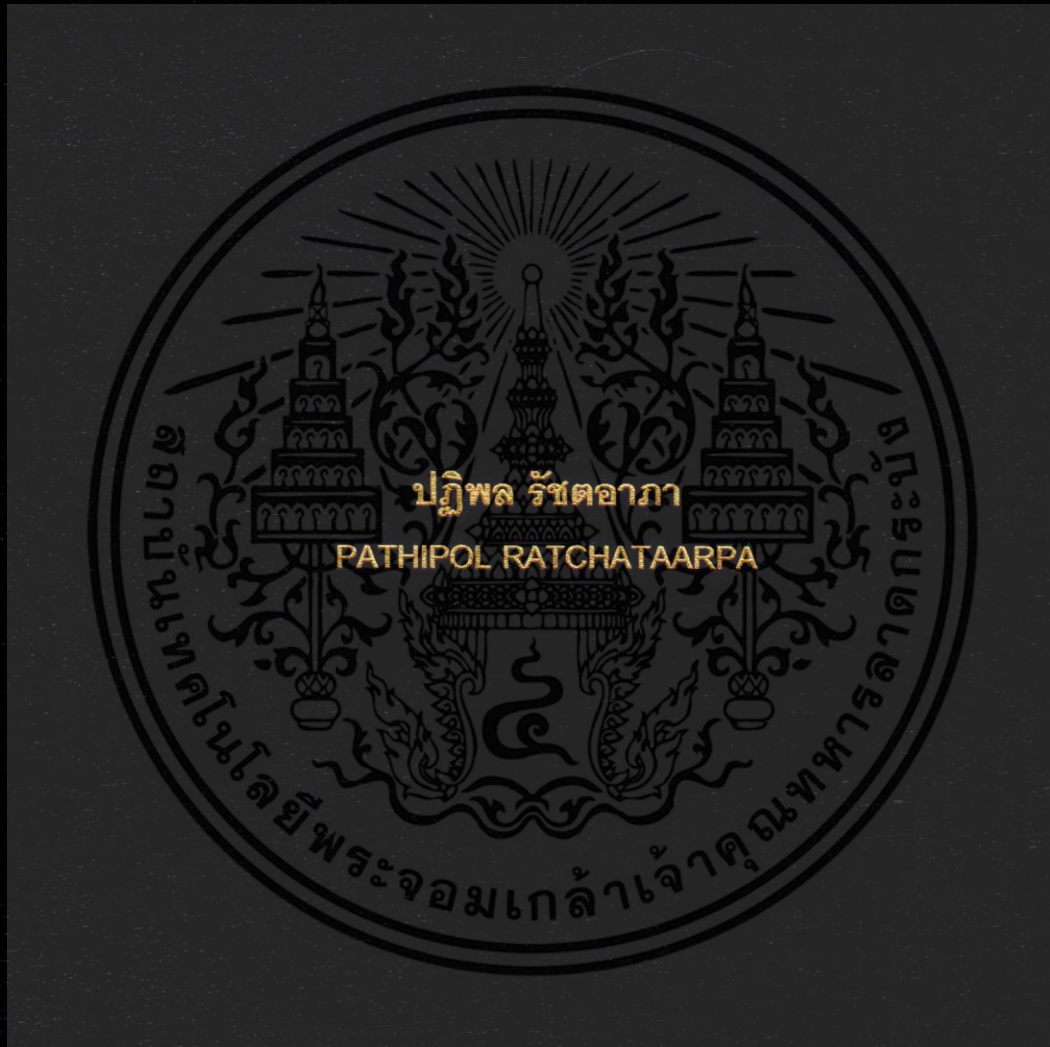

สภาวะสับสนของความคิด

STATE OF CONFUSION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL-2016-AR-M-005-004

สภาวะสับสนของความคิด

STATE OF CONFUSION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL-2016-AR-M-005-004

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STATE OF CONFUSION

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2016

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2016

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ สภาวะสับสนของความคิด
STATE OF CONFUSION
นักศึกษา นายปฏิพล รัชตอภา
รหัสประจำตัว 57602053
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา ทัศนศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม -

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร	
รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี	
รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์	
รองศาสตราจารย์สรณรรค์ สิงห์เสนี	
อาจารย์อรรถชัย พongsumthor	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 14 กรกฎาคม 2558 เวลา 09.00 น.

สถานที่สอบ สาขาวิชาศิลปกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเชฐ โสวิทยสกุล)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่ 29 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2559

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สภาวะสับสนของความคิด
นักศึกษา	นายปฏิพล รัชตอภา
รหัสนักศึกษา	57602053
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
พ.ศ.	2559
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ. อลิตา จันผิงเพ็ชร

บทคัดย่อ

ความสัมพันธ์ของมนุษย์มีความซับซ้อนและเปราะบาง เต็มไปด้วยกฎเกณฑ์และรายละเอียด ยิบย่อยที่มนุษย์ทุกคนต้องเป็นผู้หาทางทำความเข้าใจด้วยตนเอง ข้าพเจ้าไม่สามารถทำความเข้าใจความสัมพันธ์ต่อผู้อื่นที่มีความซับซ้อนนี้ได้ จึงเริ่มถอยห่างออกจากความสัมพันธ์ในสังคม เพื่อตรวจสอบความคิดและความรู้สึกของตนเองโดยใช้แนวคิดของการมองเข้าไปสำรวจภายในตัว ตอนที่ปรากฏในทางปรัชญาและพุทธศาสนาในการทำความเข้าใจสภาวะภายในของตนเอง จากวิธี ดังกล่าว ข้าพเจ้าค้นพบอีกเช่นกันว่าความคิดของข้าพเจ้าตกอยู่ในสภาวะที่สับสนหาทางออกไม่ได้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการติดอยู่ระหว่างทางก่อนที่จะไปถึงจุดหมายของการสำรวจตนซึ่งก็คือการ เข้าใจและค้นพบความสงบภายในจิตใจ ในลักษณะดังนี้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานที่มุ่งสะท้อน ภาพของสภาวะภายในจิตใจที่สับสนรวมถึงการมองสำรวจตัวตนเพื่อหาทางออก

ผลงานศิลปกรรมในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีทั้งสิ้น 12 ชิ้น ใช้เทคนิคการถ่ายภาพร่วมกับเทคนิค การตัดต่อและตกแต่งภาพด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยถ่ายทอดผ่านภาพร่างกายของตัว ข้าพเจ้าเองที่ถูกตัดต่อให้เกิดการทับซ้อน ซ้ำ ย้ำ แดก เพิ่มจำนวนและจัดวางให้เกิดเป็นท่าทางที่มี ความเป็นสัญลักษณ์

ผลงานและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิธีการทำสมาธิ สำรวจตัวตน และจัดเรียงความคิดเพื่อหวังว่าในที่สุดแล้วข้าพเจ้าจะสามารถเข้าใจและค้นพบความสงบภายใน จิตใจได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	State of Confusion
Student	Mr. Pathipol Ratchataarpa
Student ID	57602053
Degree	Master of Fine Arts
Program	Visual Arts
Year	2016
Thesis Advisor Assoc.	Prof. Alita Jungfungpetch

ABSTRACT

The relationship between each individual is complex and fragile. It is full of unspoken rules and details in which everybody has to figure out on their own. I could not come to understand the complex relations between myself and others, so I began to distance myself from the society and started to examine my thought and emotion with the concept of introspection which is a concept in Western philosophy and in Buddhism to try to understand my inner state. With this method I discovered that my mind is in the state of confusion and it could be said that I am stuck on the way before achieving the goal of introspection which is understanding and making peace with oneself. In this manner, I created artworks that reflected the state of my mind and also my inner struggle to make peace with myself.

The thesis includes 12 artworks created by using photographic technique and photo-manipulation done in computer program. I used my own body as a subject of the artworks, arranged and manipulated it to create symbols that reflect my inner state.

The artworks and process of creating them are a part of my meditation, introspection and thought arrangement in hope to understand my inner state and find peace within myself.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์กัญจนา ดำใสภี ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกกร คงคา อาจารย์คมสัน หนูเขียว และคณาจารย์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ที่คอยชี้แนะแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์และมอบความรู้ทางศิลปกรรมในด้านต่างๆ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา ที่ได้มอบวิชาความรู้เกี่ยวกับศิลปะการถ่ายภาพและคอยให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์อรรถชัย ฟองสมุทร และ คุณอโณทัย อุปคำ สำหรับวิชาความรู้ และข้อคิดเห็นที่ช่วยเปิดโลกทัศน์ในการรับรู้และการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริประภา ชวะนะญาณ อาจารย์ประจำภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสำหรับวิชาความรู้อันเป็นพื้นฐานความคิด การตั้งคำถามและการศึกษาของข้าพเจ้าตลอดมา

ปฏิพล รัชตอาภา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	6
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	6
1.4 แหล่งที่มา.....	7
1.5 คำศัพท์และคำอธิบายที่ใช้ในการศึกษา.....	8
บทที่ 2 อิทธิพลในการสร้างสรรค์งานศิลปกรรม.....	9
2.1 อิทธิพลจากศิลปิน.....	9
2.1.1 ไดสุเกะ ทาคาคูระ (Daisuke Takakura).....	9
2.1.2 แอสเกอร์ คาร์ลเซน (Asger Carlsen).....	12
2.1.3 โยชิโตชิ คาเนมากิ (Yoshitoshi Kanemaki).....	15
2.1.4 แดฮยูน คิม (Daehyun Kim).....	17
2.2 สรุปอิทธิพลที่ได้รับ.....	19
2.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	20
บทที่ 3 การดำเนินการสร้างสรรค์.....	21
3.1 วิเคราะห์ข้อมูล.....	21
3.2 กระบวนการสร้างสรรค์งาน.....	21
3.2.1 การเตรียมการถ่ายภาพ.....	21
3.2.2 การถ่ายภาพ.....	23
3.2.3 การจัดการภาพ.....	24
3.2.4 การพิมพ์ภาพ.....	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2.5 สรุปกระบวนการสร้างสรรค์.....	28
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	29
4.1 การวิเคราะห์ทัศนธาตุโดยรวม.....	29
4.1.1 สี.....	29
4.1.2 น้ำหนัก.....	29
4.1.3 รูปทรง.....	29
4.1.4 พื้นผิว.....	29
4.1.5 พื้นที่ว่าง.....	30
4.2 การวิเคราะห์ผลงานรายชิ้น.....	30
4.2.1 ผลงานชิ้นที่ 1.....	30
4.2.2 ผลงานชิ้นที่ 2.....	31
4.2.3 ผลงานชิ้นที่ 3.....	31
4.2.4 ผลงานชิ้นที่ 4.....	32
4.2.5 ผลงานชิ้นที่ 5.....	33
4.2.6 ผลงานชิ้นที่ 6.....	33
4.2.7 ผลงานชิ้นที่ 7.....	34
4.2.8 ผลงานชิ้นที่ 8.....	35
4.2.9 ผลงานชิ้นที่ 9.....	36
4.2.10 ผลงานชิ้นที่ 10.....	36
4.2.11 ผลงานชิ้นที่ 11.....	37
4.2.12 ผลงานชิ้นที่ 12.....	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 การวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบโดยรวม.....	38
4.3.1 ความสอดคล้อง (Harmony).....	38
4.3.2 ความหลากหลาย (Variety).....	39
4.3.3 ความสมดุล (Balance).....	39
4.3.4 ความเป็นเด่น (Dominance).....	39
4.3.5 ความเคลื่อนไหว (Movement).....	39
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์ ปัญหาและข้อเสนอแนะ	40
ผลงานศิลปะ	42
บรรณานุกรม	55
ประวัติผู้เขียน	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ไตสุเกะ ทาคาคูระ (Daisuke Takakura).....	9
2.2 encounters, 2014, C-Print.....	10
2.3 Cait sith, 2014, C-Print.....	11
2.4 I've come to see you, 2014, C-Print.....	11
2.5 แอสเกอร์ คาร์ลเซน (Asger Carlsen).....	12
2.6 Wrong, 2010, Pigment Print, 30 x 40 cm.....	13
2.7 Hester, 2012, Pigment Print, 50 x 70.....	14
2.8 Wrong, 2010, Pigment Print, 85 x 100 cm.....	14
2.9 โยชิโตชิ คาเนมากิ (Yoshitoshi Kanemaki).....	15
2.10 Memento Mori, 2013, Paint on Camphor wood 215 x 48 x 97 cm.....	16
2.11 Ambivalence, 2011, Paint on Camphor wood 264 x 70 x 50 cm.....	16
2.12 Kokochi Caprice 2nd, 2015, Paint on Camphor wood 63 x 26 x 15 cm.....	17
2.13 แดฮยูน คิม (Daehyun Kim).....	17
2.14 Sometimes I'm so tangible, 2015, Pigment liner and marker on paper.....	18
2.15 The Value of Suffering, 2013, Pigment liner and marker on paper.....	18
2.16 Faces that I have to faces before I sleep, 2010, Pigment liner and marker on..... paper.....	19
3.1 ภาพวาดโครงร่าง.....	22
3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายภาพ.....	22
3.3 ฉากกระดาศสีขาว.....	23
3.4 การจัดวางตำแหน่งกล้องและแฟลช.....	23
3.5 ภาพที่ได้จากการถ่ายในโปรแกรม Adobe Lightroom.....	24
3.6 การปรับแต่งค่าสีในโปรแกรม Adobe Lightroom.....	24
3.7 ภาพที่เลือกและปรับแต่งสีแล้ว.....	25
3.8 การจัดวางและประกอบภาพในโปรแกรม Adobe Photoshop 1.....	25
3.9 การจัดวางและประกอบภาพในโปรแกรม Adobe Photoshop 2.....	26
3.10 การใช้ Brush Tool 1.....	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.11 การใช้ Brush Tool 2.....	27
3.12 ผลงานที่เสร็จแล้ว.....	27
4.1 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 1.....	30
4.2 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 2.....	31
4.3 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 3.....	31
4.4 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 4.....	32
4.5 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 5.....	33
4.6 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 6.....	33
4.7 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 7.....	34
4.8 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 8.....	35
4.9 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 9.....	36
4.10 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 10.....	36
4.11 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 11.....	37
4.12 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 12.....	38
5.1 ผลงานชิ้นที่ 1. 2559. ภาพถ่าย. 152.4 x 101.6 ซม.....	43
5.2 ผลงานชิ้นที่ 2. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.....	44
5.3 ผลงานชิ้นที่ 3. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.....	45
5.4 ผลงานชิ้นที่ 4. 2559. ภาพถ่าย. 152.4 x 101.6 ซม.....	46
5.5 ผลงานชิ้นที่ 5. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.....	47
5.6 ผลงานชิ้นที่ 6. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.....	48
5.7 ผลงานชิ้นที่ 7. 2559. ภาพถ่าย. 152.4 x 101.6 ซม.....	49
5.8 ผลงานชิ้นที่ 8. 2559. ภาพถ่าย. 91.44 x 60.96 ซม.....	50
5.9 ผลงานชิ้นที่ 9. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.....	51
5.10 ผลงานชิ้นที่ 10. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.....	52
5.11 ผลงานชิ้นที่ 11. 2559. ภาพถ่าย. 152.4 x 101.6 ซม.....	53
5.12 ผลงานชิ้นที่ 12. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.....	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันความเจริญทางด้านต่างๆได้เปิดโอกาสให้ผู้คนมีความคิดที่หลากหลายมากขึ้น มนุษย์ไม่จำเป็นต้องคิดถึงแต่เพียงเรื่องของการเอาชีวิตรอด หรือทำตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ตามแต่ฐานะอย่างไม่ตั้งคำถาม มนุษย์ในยุคปัจจุบันจำนวนมากสามารถเข้าถึงแนวความคิดและโอกาสที่หลากหลาย การเอาชีวิตรอดและการทำตามคำสั่ง-คำสอนไม่ใช่ตัวเลือกเดียวอีกต่อไป ในโลกปัจจุบันปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่าทำอะไรถึงจะอยู่รอด แต่คือทำอะไรถึงจะมีชีวิตที่ดี ผู้คนแสวงหาวิธีการมีชีวิตศึกษาแนวคิดที่แตกต่าง แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าบุคคลที่แปลกและแตกต่างจะสามารถอยู่ร่วมกับสังคมโดยรวมได้โดยไม่มีปัญหา โครงสร้างสังคมทุกสังคมยังคงมีลักษณะที่บีบคั้นและคัดแยกบุคคลที่แตกต่าง หรือ ไม่อาจทำตามกฎระเบียบและมารยาทที่คนส่วนใหญ่นับถืออยู่เสมอ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ความสัมพันธ์ของมนุษย์มีความซับซ้อนและเปราะบาง เต็มไปด้วยกฎเกณฑ์และรายละเอียด ยิบย่อยที่ทุกคนต้องพยายามหาทางที่จะทำความเข้าใจด้วยตนเอง แม้ว่ากฎและวิธีการในการเข้าสังคมหรือการปฏิบัติตัวต่อผู้อื่นจะถูกส่งผ่าน สอน และรับรู้ได้ในชีวิตประจำวัน แต่ในความเป็นจริงนั้นมนุษย์ทุกคนต้องเป็นผู้ที่ทำความเข้าใจรายละเอียดต่างๆตามแบบของตนเอง ข้าพเจ้าไม่สามารถทำความเข้าใจความสัมพันธ์กับมนุษย์ผู้อื่นที่ซับซ้อนนี้ได้ จึงนำมาสู่การถอยห่างจากสังคมรอบข้างและการหมกมุ่นกับความคิดภายในตนเอง โดยใช้แนวคิดของการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตน (Introspection) ซึ่งเป็นแนวคิดทางปรัชญาและยังปรากฏอยู่ในวิถีการทำสมาธิของพุทธศาสนาจนกระทั่งได้อีกเช่นกันถึงความซับซ้อนและความเปราะบางของความสัมพันธ์ที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเอง ข้าพเจ้าหลงวนเวียนอยู่กับการตั้งคำถามถึงความรู้สึกและความต้องการของตนเอง กล่าวคือไม่สามารถทำความเข้าใจความรู้สึกและความต้องการของตนเองว่าแท้จริงแล้วข้าพเจ้าต้องการอะไร หรือ รู้สึกอะไร ในลักษณะนี้เองที่ข้าพเจ้าหมกมุ่นอยู่กับ การคิดย้ำ ทบทวนซ้ำๆถึงความคิด การตัดสินใจและความทรงจำในอดีตที่ไม่สามารถกลับไปแก้ไขได้ ด้วยความรู้สึกดังนี้ ความสัมพันธ์กับตนเองของข้าพเจ้าจึงตกอยู่ในสภาวะสับสนไร้ทางออก ไม่สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงได้คล้ายติดอยู่ในแฉงโงงโยของความคิดอย่างดั้นไม่หลุด ข้าพเจ้าติดอยู่ระหว่างทางก่อนจะไปถึงเป้าหมายของการสำรวจภายในตัวตนซึ่งก็คือการเข้าใจและพบความสงบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในตนเอง ในลักษณะดังนี้กระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นส่วนหนึ่งในวิธีการทำสมาธิ (Meditation) สำรองตัวตนและจัดเรียงความคิด เพื่อหวังว่าในที่สุดแล้วข้าพเจ้าจะสามารถเข้าใจและค้นพบความสงบภายในจิตใจได้

ทั้งนี้สภาวะของการไม่เข้าใจการมีปฏิสัมพันธ์และการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นอาจเรียกได้ว่าเป็นอาการ ดิสซีเมีย (Dyssemia) ผู้มีอาการดิสซีเมียมักมีปัญหาในการเข้าสังคมและการใช้ภาษา กาย รวมถึงพบปัญหาในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยลักษณะของการรู้สึกแปลกแยกจากสังคมอาจมีความรุนแรงหลายขั้นหลายรูปแบบแตกต่างกันไปในแต่ละคน ผู้มีอาการมักเอ่ยถึงประสบการณ์ของตนเองว่ารู้สึกห่างไกลจากสังคมหรือถูกทอดทิ้ง แม้ว่าในหลายกรณีอาการดังกล่าวไม่มีความรุนแรงหรือเป็นอันตรายต่อชีวิตมากนัก แต่ในระยะยาวอาจเก็บกดจนทำให้ผู้มีอาการรู้สึกซึมเศร้าหรือสิ้นหวัง ผู้มีอาการดิสซีเมียอาจพบบางสิ่งบางอย่างออกไปโดยที่ความหมายหรือน้ำเสียงแตกต่างจากที่ตั้งใจและกลับมากังวลกับผลที่จะตามมา ในหลายกรณีผู้มีอาการอาจหมกมุ่นอยู่กับการพยายามตีความความรู้สึกของเพื่อนใหม่ นอกจากนี้ผู้มีอาการนี้ยังประสบปัญหาในการทำความเข้าใจรายละเอียดของความสัมพันธ์และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างกาลเทศะหรือโอกาส ซึ่งมักส่งผลให้ความสัมพันธ์กับผู้นรอบตัวแย่งลง อย่างไรก็ตามอาการดังกล่าวนี้ไม่ถือเป็นโรคแต่เป็นลักษณะของความผิดปกติ หรือ ความแตกต่างรูปแบบหนึ่งเท่านั้น

ในส่วนของการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนคือการตรวจสอบความคิดของตนเอง (Conscious Thought) ในทางจิตวิทยา กระบวนการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนคือการสังเกตสภาวะของจิตใจ ส่วนในทางศาสนานั้นอาจหมายถึงการตรวจสอบจิตวิญญาณของตนเอง การมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนมีความเชื่อมโยงกับการไตร่ตรองตนเอง หรือ Self-Reflection และตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับการสังเกตภายนอก (External Observation)

ทางด้านปรัชญาโดยทั่วไปแล้วการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนคือการเข้าถึงสภาวะทางจิตใจโดยไม่ผ่านตัวกลางหรือแหล่งความรู้อื่นๆ ทำให้ประสบการณ์ส่วนบุคคลมีความเป็นเอกลักษณ์ (Uniqueness) การมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนเป็นสิ่งที่สามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างหลากหลาย แต่มันเป็นที่รู้จักมากที่สุดจากการศึกษาทางญาณวิทยา (Epistemology) หรือการศึกษาทฤษฎีของความรู้ ในแง่นี้การมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนจึงมักถูกเปรียบเทียบกับ การรับรู้ (Perception) เหตุผล ความทรงจำ และ หลักฐาน ในฐานะการเป็นแหล่งที่มาของความรู้ ทั้งนี้กระบวนการที่จะเรียกว่าเป็นการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนได้นั้นจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข 6 ข้อดังนี้

1. เงื่อนไขด้านความคิดและจิตใจ กล่าวคือ การมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดหรือมีจุดมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดความรู้ การประเมินผล หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ สภาวะหรือกระบวนการที่กำลังดำเนินอยู่ภายในจิตใจบุคคลนั้นๆเอง โดยที่ไม่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Whole State of Consciousness) ฅาณทางพระพุททศาสนาจึงมีความหมายถึงซุดสภาวะทางจิตใจที่เติบโตดีแล้วซึ่งจะนำไปสู่สภาวะของความสงบและการตระหนักรู้โดยสมบูรณ์ ฅาณจึงคล้ายเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นจากการทำสมาธิได้ถึงระดับหนึ่งแล้ว โดย ฅาณมี 8 ชั้น ประกอบด้วย รูปฅาณ 4 และ อรูปฅาณ 4

รูปฅาณ 4 ประกอบด้วย

1. ฅาณ 1 คือ สภาวะที่ไม่มีนิรวรณ 5 หลงเหลือเพียงแต่ความสุข (Bliss) ผู้ที่เข้าถึงฅาณ 1 ไม่สามารถมีความตั้งใจที่ไม่เป็นหนึ่งเดียวได้อีก คุณสมบัตินี้เหลืออยู่คือ “ ความคิดโดยตรง การประเมิน ความปลาบปลื้มใจ ความยินดี จิตที่รวมเป็นหนึ่ง สัมผัส ความรู้สึก ความรับรู้ ความตั้งใจ ความตระหนักรู้ ความปรารธนา การตัดสินใจ ความสม่ำเสมอ สติ ความสงบ และ ความสนใจ ”

2. ฅาณ 2 คือ สภาวะที่ความเคลื่อนไหวของจิตหยุดนิ่ง เหลือเพียงความสุข ความสามารถในการมีความตั้งใจที่เป็นหนึ่งเดียวหายไปด้วยเช่นกัน คุณสมบัตินี้เหลืออยู่คือ “ ความเชื่อมั่น ภายใน ความปลาบปลื้มใจ ความยินดี จิตที่รวมเป็นหนึ่ง สัมผัส ความรู้สึก ความรับรู้ ความตั้งใจ ความตระหนักรู้ ความปรารธนา การตัดสินใจ ความสม่ำเสมอ สติ ความสงบ และ ความสนใจ ”

3. ฅาณ 3 คือสภาวะที่ครั้งหนึ่งของความสุขหายไป คุณสมบัตินี้เหลืออยู่คือ “ ความยินดีที่เกิดจากความสงบ จิตที่รวมเป็นหนึ่ง สัมผัส ความรู้สึก ความรับรู้ ความตั้งใจ ความตระหนักรู้ ความปรารธนา การตัดสินใจ ความสม่ำเสมอ สติ ความสงบ และ ความสนใจ ”

4. ฅาณ 4 คือ สภาวะที่อีกครั้งหนึ่งของความสุขหายไปเช่นกัน นำไปสู่สภาวะที่ไม่มีทั้งความสุขหรือความทุกข์ซึ่งพระพุททเจ้ากล่าวเป็นรูปแบบที่ล้ำลึกกว่าความสุขแบบเดิม มีคำกล่าว ว่าลมหายใจอาจหยุดชั่วขณะในสภาวะนี้ คุณสมบัตินี้ยังเหลืออยู่คือ “ ความรู้สึกสงบ ไม่มีทั้งความสุขและความทุกข์ การปล่อยวางที่เกิดขึ้นจากความเยือกเย็นของการตระหนักรู้ จิตที่รวมเป็นหนึ่ง สัมผัส ความรู้สึก ความรับรู้ ความตั้งใจ ความตระหนักรู้ ความปรารธนา การตัดสินใจ ความสม่ำเสมอ สติ ความสงบ และ ความสนใจ ”

อรูปฅาณ 4 ประกอบด้วย

1. มิตินของพื้นที่ที่ไรที่สิ้นสุด ในมิตินี้คุณสมบัตินี้ดังต่อไปนี้ได้ถูกค้นพบ “ การรับรู้ถึงความไม่มีที่สิ้นสุดของพื้นที่ จิตที่รวมเป็นหนึ่ง สัมผัส ความรู้สึก ความรับรู้ ความตั้งใจ ความตระหนักรู้ ความปรารธนา การตัดสินใจ ความสม่ำเสมอ สติ ความสงบ และ ความสนใจ ”

2. มิตินของการตระหนักรู้ที่ไรที่สิ้นสุด ในมิตินี้คุณสมบัตินี้ดังต่อไปนี้ได้ถูกค้นพบ “ การรับรู้ถึงความไม่มีที่สิ้นสุดของการตระหนักรู้ จิตที่รวมเป็นหนึ่ง สัมผัส ความรู้สึก ความรับรู้ ความตั้งใจ ความตระหนักรู้ ความปรารธนา การตัดสินใจ ความสม่ำเสมอ สติ ความสงบ และ ความสนใจ ”

3. มิติของความว่างเปล่า ในมิตินี้คุณสมบัติดังต่อไปนี้ได้ถูกค้นพบ “ การรับรู้ถึงความไม่มีที่สิ้นสุดของการความว่างเปล่า จิตที่รวมเป็นหนึ่ง สัมผัส ความรู้สึก ความรับรู้ ความตั้งใจความตระหนักรู้ ความปรารถนา การตัดสินใจ ความสม่ำเสมอ สติ ความสงบ และ ความสนใจ ”

4. มิติของสิ่งที่ไม่ใช่ทั้งการรับรู้หรือการไม่รับรู้ (Neither Perception nor Non Perception)
(Thanissaro Bhikkhu, 2013)

ทั้งนี้นอกจากการสำรวจภายในตัวตนในแนวทางการทำสมาธิและการฝึกญาณตามแบบพระพุทธศาสนาเถรวาทดังที่กล่าวถึงในเบื้องต้นแล้ว ในพุทธศาสนานิกายเซน (Zen Buddhism) ก็มีการใช้วิธีการสำรวจภายในตัวตนเช่นกัน แม้ว่าอาจจะมี ความแตกต่างกันหลายๆแง่มุม พุทธศาสนานิกายเซน หรือเรียกอย่างย่อว่า “ เซน ” นั้น ปฏิเสธ “ ความรู้ ” และการใช้หลักคำสอนหลายๆอย่างที่ปรากฏในพุทธศาสนานิกายอื่นๆ ดี.ที. ซูซูกิ (D. T. Suzuki) นักเขียนชาวญี่ปุ่น ผู้เขียนข้อเขียนเกี่ยวกับพุทธศาสนา เซน และจีนไว้มากมายได้กล่าวเอาไว้ว่า “ เซนไม่สอนอะไรเลย การสอนใดๆก็ตามที่ปรากฏในเซนนั้นมาจากภายในความคิดของแต่ละคนเอง เราเป็นผู้สอนตนเอง เซนแค่นี้เท่านั้น ” ในลักษณะนี้จะเห็นได้ว่า เซน มีลักษณะเป็นหนึ่งในรูปแบบของการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตน เซนบอกผู้ศึกษาให้ละทิ้งคำสอนภายนอก หรือแม้แต่การใช้เหตุผลเพื่อเปิดจิตใจให้รับเอาธรรมชาติที่แท้จริงที่มีอยู่ภายในมนุษย์ทุกคน อย่างไรก็ตามการทำความเข้าใจกับ “ ปรัชญา ” ของเซน หรือการทำความเข้าใจเซนนั้นเป็นเรื่องยากยิ่ง พระอาจารย์เซนจึงได้คิดค้นเครื่องมือที่ใช้สำหรับสอนผู้ศึกษาเซนที่เรียกว่า โคอัน (Koan) ซึ่งก็คือชุดเรื่องเล่าที่มีลักษณะเป็นนิทานคำสอนที่แฝงด้วยปริศนาธรรม การใช้โคอันเป็นส่วนช่วยในการทำความเข้าใจ เซนนั้นเป็นลักษณะที่โดดเด่นของการศึกษาเซนในยุคปัจจุบัน ทั้งนี้โคอันเองก็เป็นความคิดที่ขัดแย้งกับพื้นฐานของเซนที่ปฏิเสธวิธีการสอนที่ใช้คำพูดหรือทฤษฎีความรู้ใดๆก็ตาม แต่ทั้งนี้การเกิดขึ้นและมีอยู่ของโคอันก็เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเซน เนื่องจากไม่ใช่ผู้ศึกษาเซนทุกคนที่จะสามารถเข้าถึงเซนได้ด้วยตนเองดังปรมาจารย์เซนในยุคก่อน โคอันเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้ศึกษาเซนที่ “ อ่อนด้อย ” กว่ามีโอกาสในการรับรู้เซนมากขึ้น ในลักษณะนี้การเกิดขึ้นของโคอันยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้เซนยังคงดำรงอยู่ได้ การขบคิดในโคอันเป็นการพบบุคคลนั้นๆมองสำรวจเข้าไปในตัวเอง ความเคลื่อนไหวของความคิดดังกล่าวเป็นสิ่งที่ทำให้เซนแตกต่างจากการทำสมาธิในแบบพุทธศาสนาเถรวาท เซนมุ่งหมายที่จะ “ จับ ” ความจริงของชีวิตในขณะที่มันกำลังเกิดขึ้นไม่ใช่หยุดการเคลื่อนไหวของมันไว้แล้วจึงมอง เมื่อโคอันปรากฏเป็นภาพร่างอยู่ในจิตใจ การมองเข้าไปสำรวจและขบคิดถึงโคอันภายในจิตใจของตนเองนั้นจึงเป็นกิจกรรมของชีวิตที่เคลื่อนไหวอยู่อย่างเต็มที่

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อทำการแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกและความคิดภายในที่ข้าพเจ้ารับรู้ผ่านการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนโดยกระบวนการสร้างสรรค์งานเป็นส่วนหนึ่งของการทำความเข้าใจและจัดเรียงความคิด กล่าวคือศิลปะชุดภาพถ่ายเป็นส่วนหนึ่งของการทำสมาธิเพื่อค้นหาความสงบให้กับจิตใจและทำความเข้าใจความคิดและตัวตนของข้าพเจ้าเอง

2. เพื่อศึกษาแนวคิดและผลงานของศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะคือผลงานของไดสุเกะ ทาคาคูระ (Daisuke Takakura) และ แอสเกอร์ คาร์ลเซน (Asger Carlsen) ให้อิทธิพลในการตัดต่อดัดแปลงภาพ (Photomanipulation) ผลงานของโยชิโตชิ คานะมากิ (Yoshitoshi Kanemaki) มีอิทธิพลต่อการนำเสนอสภาวะของตัวตนที่ซับซ้อนโดยใช้ร่างกายเป็นสื่อ และ ผลงานของแดฮยุน คิม (Daehyun Kim) ส่งผลต่อการใช้ท่าทางที่เป็นสัญลักษณ์ในสื่อสารและเว้นที่ว่างให้ผู้ชมตีความ

3. เพื่อนำความรู้จากการศึกษาแนวคิดทางด้านปรัชญาและศาสนาเกี่ยวกับการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับผลงานของข้าพเจ้า

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. เนื้อหา : สะท้อนภาพสภาวะของความสับสน การคิดย้ำ และการพยายามหาคำตอบจากการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนแต่ไม่สามารถหาทางออกหรือคำตอบได้

2. รูปแบบ : ภาพร่างกายของข้าพเจ้าเองที่มีความผิดแผก แตก แยก หรือ เพิ่มจำนวน โดยท่าทางและการกระทำมีลักษณะที่หนีบหนีมจากคำสอนแบบเซนที่เรียกว่า “ โคอัน ” กล่าวคือมีลักษณะที่เป็นสัญลักษณ์และมุ่งเน้นให้ผู้ชมตีความหาความหมาย

3. เทคนิค : ภาพถ่าย ปรับแต่งและตัดต่อด้วยโปรแกรม Adobe Lightroom และ โปรแกรม Adobe Photoshop พิมพ์สีลงบนกระดาษภาพถ่าย Enhanced Matte ขนาด 152.4 x 101.6 เซนติเมตร จำนวน 4 ภาพ ขนาด 60.96 x 91.44 เซนติเมตร จำนวน 7 ภาพ และขนาด 91.44 x 60.96 เซนติเมตร จำนวน 1 ภาพ

1.4 แหล่งที่มา

1.4.1 หนังสือปรัชญาทางศาสนา

1.4.1.1 An Introduction to Zen Buddhism ผู้เขียน D.T. Suzuki สำนักพิมพ์ Grove Press

1.4.1.2 Essays in Zen Buddhism ผู้เขียน D.T. Suzuki สำนักพิมพ์ Grove Press

1.4.1.3 Zen Keys ผู้เขียน Thich Nhat Hanh สำนักพิมพ์ Three Leaves Press

1.4.2 หนังสือจิตวิทยา

1.4.2.1 Will I Ever Fit In? - The Breakthrough Program for Conquering Adult Dyssemia ผู้เขียน Marshall Duke และ Stephen Nowicki สำนักพิมพ์ Free Press

1.4.3 หนังสือที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและประวัติศาสตร์ศิลป์

1.4.3.1 Photography Today ผู้เขียน Mark Durdan สำนักพิมพ์ Phaidon

1.4.3.2 Post-Photography ผู้เขียน Robert Shore สำนักพิมพ์ Laurence King

1.4.3.2 ศิลปะสมัยใหม่ ผู้เขียน เดวิด คอตติงตัน ผู้แปล จันัญญา เตรียมอนูรักษ์ สำนักพิมพ์ไอเฟ่นเวิลด์ส์

1.4.3 เว็บไซต์

1.4.3.1 <http://www.newworldencyclopedia.org/>

1.4.3.2 <http://plato.stanford.edu/>

1.4.3.3 <http://www.dazeddigital.com/>

1.4.3.4 <http://www.moonassi.com>

1.4.3.5 <http://www.vice.com>

1.4.3.6 <http://www.accesstoinsight.org>

1.5 คำศัพท์และคำอธิบายศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

Candid	ภาพถ่ายและวิธีการถ่ายภาพรูปแบบหนึ่งซึ่งไม่มีการจัดฉากโดยผู้ถูกถ่ายไม่รู้ตัวที่กำลังถูกถ่ายภาพ
C-Print	วิธีการพิมพ์ภาพแบบหนึ่ง ซึ่งภาพที่ได้จากวิธีนี้มีระยะเวลาการเก็บรักษา ราว 40 - 100 ปี วิธีการพิมพ์รูปแบบนี้มีทั้งแบบดั้งเดิมที่ใช้สารเคมีและแบบดิจิทัล
Pigment Print	วิธีการพิมพ์รูปแบบใหม่ที่ให้ค่าสีที่ละเอียดกว่า C-Print รวมถึงมีระยะเวลาในการเก็บรักษาที่นานกว่าหลายเท่า ทั้งนี้ในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดทางด้านขนาดที่สามารถพิมพ์ได้
Snap Shot	ภาพถ่ายและวิธีการถ่ายภาพรูปแบบหนึ่งซึ่งเน้นความรวดเร็วในการถ่าย ภาพถ่ายรูปแบบนี้มักให้ความรู้สึกเหมือนจริง ไม่มีการปรุงแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าที่มีจุดมุ่งหมายในการสะท้อนภาพสภาวะภายในจิตใจของตนเองจากการใช้แนวความคิดเรื่องการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตน นอกจากการศึกษาทฤษฎีทางด้านปรัชญา จิตวิทยา และศาสนาแล้วข้าพเจ้ายังได้ทำการศึกษาค้นคว้าผลงานของศิลปินที่ทำงานศิลปะหลากหลายสื่อทั้งศิลปินที่ใช้ภาพถ่าย ศิลปินที่สร้างสรรค์งานประติมากรรมจากไม้ และศิลปินนักวาดภาพประกอบ โดยแม้ว่าศิลปินแต่ละคนจะใช้สื่อที่แตกต่างกันแต่ทุกคนล้วนสร้างสรรค์ผลงานที่อ้างอิงกับการใช้ภาพร่างกายของมนุษย์และล้วนสร้างสรรค์ผลงานที่มีแนวความคิดเกี่ยวข้องกับตัวตนและอัตลักษณ์

2.1 อิทธิพลจากศิลปิน

2.1.1 ไตสุเกะ ทาคาคูระ (Daisuke Takakura)

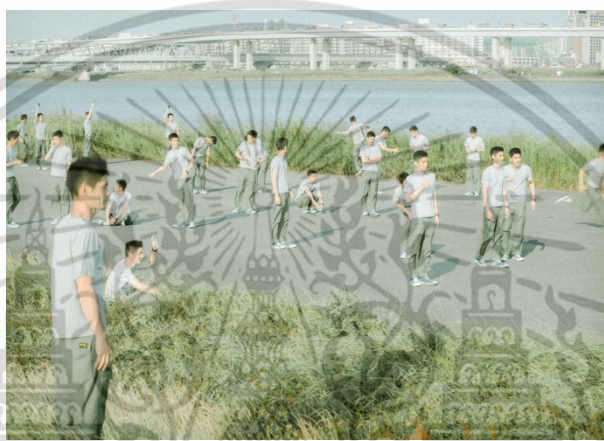

ภาพที่ 2.1 ไตสุเกะ ทาคาคูระ (Daisuke Takakura)

ไตสุเกะ ทาคาคูระ ศิลปินชาวญี่ปุ่น เกิดเมื่อปี 1980 จบการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์จาก มหาวิทยาลัยริคเคียว ประเทศญี่ปุ่น ในปี 2002 ปัจจุบันเขาทำงานถ่ายภาพ ออกแบบ และการละคร ผลงานที่โดดเด่นคือ ภาพถ่ายชุด Monodramatic ซึ่งเป็นชุดภาพถ่ายที่ผ่านกระบวนการตัดต่อภาพเพื่อสร้างให้เกิดภาพของบุคคลคนเดียวกันขึ้นหลายร่างในภาพเดียว ทาคาคูระนำแนวคิดในการสร้างสรรค์มาจากรูปแบบของละครเวทีรูปแบบหนึ่งซึ่งเรียกว่า Monodrama ละครเวทีรูปแบบดังกล่าวประกอบด้วยนักแสดง 1 คนที่รับบทเป็นตัวละคร 1 ตัว ในการนี้ทาคาคูระต้องการผสมผสานเทคนิคทางการออกแบบกราฟฟิกเข้ากับผลงานภาพถ่าย อีกทั้งยังต้องการสร้างผลงานภาพถ่ายที่บันทึกพลังของศิลปะการละครเอาไว้ได้ในภาพเพียงภาพเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทาคาคุระมีความสนใจในการตั้งคำถามกับตัวตน (Self) ของคนในสังคม โดยเขาเห็นว่า ตัวตนของคนแต่ละคนไม่ได้มีแค่หนึ่งเดียว แต่ประกอบไปด้วยความเป็นไปด้วยของตัวตนมากมายที่ซ้อนทับกัน การเลือกแบบหนึ่งทำให้เกิดตัวตนที่ไม่ถูกเลือกขึ้น ตัวตนดังกล่าวก็คือบุคคลบุคคลหนึ่งทีอาจไม่ใช่บุคคลคนนั้นเสียทีเดียว ดังนั้นเอง ณ ที่ใดที่หนึ่งซึ่งตัวตนที่ไม่ถูกเลือกดำรงอยู่ บุคคลคนหนึ่งก็อาจจะมีความแตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง อาจกล่าวได้ว่าผลงานของเขาเป็นการนำเสนอ “ ความเป็นไปได้ของตัวตน ” ของบุคคลบุคคลหนึ่งซึ่งไม่อาจปฏิเสธไปได้ว่าความเป็นไปได้นั้นไม่ใช่ส่วนหนึ่งของตัวตนของบุคคลนั้นๆ

ภาพที่ 2.2 encounters, 2014, C-Print

ในผลงานชิ้นนี้มีชื่อว่า การพบเจอ หรือ การเผชิญหน้า แต่ในภาพผู้ชมสามารถเห็นแค่ตัวละครเดียวที่ปรากฏขึ้นซ้ำๆ ในบางร่างจะเห็นได้ถึงท่าทางที่แสดงอาการตกทหายบุคคลที่อยู่นอกภาพ ในลักษณะดังนี่เองภาพนี้จึงอาจไม่นำเสนอตัวตนในช่วงเวลาเดียวกัน แต่เป็นการใช้เทคนิคการตกแต่งภาพด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อจำลองสถานที่ที่รวมเอาเวลาหลากหลายเวลาเข้าด้วยกัน ในแง่นี้อาจตีความได้ว่าบุคคลในภาพอาจมายังสถานที่ในภาพเป็นประจำเพื่อรอพบใครหรือคาดหวังว่าจะพบใคร ซึ่งสังเกตได้จากอาการยืนรอและเหม่อมองไปทางด้านขวาของภาพของตัวตนหลายตัวในภาพ

ภาพที่ 2.3 Cait sith, 2014, C-Print

ในภาพนี้จะเห็นได้ถึงอาการที่หลากหลายของตัวตนในภาพ ซึ่งแสดงถึงแนวคิดของศิลปินที่ว่าในคนๆ หนึ่งอาจมีตัวตนมากกว่าหนึ่งตัวตนภายในร่างเดียวภายในเวลาเดียวกัน ตัวตนบางตัวมีท่าทางรำเริงมีพลัง ในขณะที่บางตัวตนหยุดนิ่ง ดูเหนื่อยอ่อน หรืออาจดูสงบนิ่ง

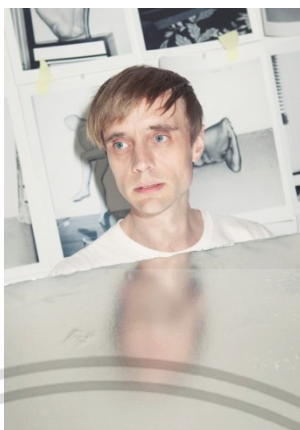

ภาพที่ 2.4 I've come to see you, 2014, C-Print

ภาพนี้อาจสามารถหมายถึงได้ทั้งตัวตนที่หลากหลายในช่วงเวลาเดียวกันหรืออาจหมายถึงการแสดงช่วงเวลาหลายช่วงเวลาในภาพเดียว แต่หากดูจากชื่อภาพประกอบไปด้วย จะเห็นว่าไม่ว่าจะตีความความหมายไปทางไหน สิ่งที่ศิลปินต้องการจะนำเสนอก็คือการที่ตัวละครในภาพต้องการมาพบใครสักคน แตกต่างจากภาพอื่นที่ตัวตนในภาพแสดงท่าทางที่ค่อนข้างหลากหลาย ในภาพนี้ทุกตัวตนแสดงอาการที่แทบจะเหมือนกันทั้งหมด เป็นการสื่อถึงน้ำหนัก-ความตั้งใจของชื่อภาพที่ว่า “ฉันมาเพื่อพบเธอ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 แอสเกอร์ คาร์ลเซน (Asger Carlsen)

ภาพที่ 2.5 แอสเกอร์ คาร์ลเซน (Asger Carlsen)

แอสเกอร์ คาร์ลเซน เป็นศิลปินที่ใช้ภาพถ่ายขาวดำร่วมกับโปรแกรมตัดต่อภาพเพื่อสร้างรูปทรงใหม่ขึ้นจากภาพถ่าย เขาเกิดที่ประเทศเดนมาร์กในปี 1973 แต่มาเติบโตและใช้ชีวิตอยู่ที่นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา คาร์ลเซนกล่าวถึงประสบการณ์เกี่ยวกับการถ่ายภาพของเขาว่า ภาพถ่ายดึงดูดเขาเนื่องจากความเปิดกว้างของมัน เขาเรียนรู้ว่าภาพที่เขาถ่ายสามารถบอกได้ว่าเขาเป็นใคร คล้ายกับว่าเป็นการพูดหรือแสดงออกทางอารมณ์ที่ไม่มีเสียง คาร์ลเซนขายภาพภาพแรกได้ตอนที่เขาอายุ 16 เมื่อโตขึ้นเขาเริ่มทำงานในฐานะช่างภาพอาชีพกรรมาให้กับหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งก่อนที่จะผันตัวไปทำงานภาพถ่ายโฆษณา ทั้งนี้การเริ่มทำงานภาพถ่ายที่ต่างออกไปจากขนบของคำว่าภาพถ่ายแบบดั้งเดิมนั้น เริ่มขึ้นเมื่อเขาเริ่ม “ เล่น ” กับภาพถ่ายที่เขาถืออยู่แล้วในคอมพิวเตอร์ คาร์ลเซนตัดต่อตัดแปลงภาพร่างกายของผู้คนจนบิดเบี้ยวผิดแปลกไปจากเดิม ซึ่งต่อมาภาพร่างกายที่บิดเบี้ยวจนชวนให้อึดอัดและขบขันก็ได้กลายเป็นเอกลักษณ์ของผลงานของเขา (Hutson-Gray, 2013) คาร์ลเซนกล่าวถึงการทำงานของเขาว่า เขาไม่ได้ต้องการจะเป็นช่างภาพอีกต่อไป แต่สนใจที่จะเป็นศิลปินที่ทำงานในสตูดิโอเสียมากกว่า เขาต้องการให้ผลงานมีลักษณะเหมือนประติมากรรมหรือภาพถ่ายของงานประติมากรรม ผลงานของเขาเกิดจากการทำงานในสตูดิโอซึ่งเขาเองมองว่าขั้นตอนของการถ่ายภาพในสตูดิโอนี้คล้ายเป็นการสะสมวัสดุเปรียบได้กับการซื้อสีน้ำมันก่อนที่จะวาดภาพลงบนผ้าใบ (Larsson, 2011)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 Wrong, 2010, Pigment Print, 30 x 40 cm

ผลงานของคาร์ลเซนหลายชิ้นมีลักษณะของการเป็นภาพถ่าย Candid หรือก็คือ ภาพ “แอบถ่าย” ที่ผู้ถูกถ่ายภาพไม่รู้ตัว ผู้คนในภาพของคาร์ลเซนมักไม่แสดงอาการสำนึกหรือกำลังถูกถ่ายภาพ แต่ในความจริงแล้วภาพของคาร์ลเซนเป็นรูปแบบที่ต้องทำการจัดฉากอย่างละเอียด กล่าวคือเขาต้องใช้ความพยายามและความละเอียดอ่อนในการจัดองค์ประกอบของภาพเพื่อที่หลังจากการถ่ายภาพ เขาจะได้นำเอาภาพนั้นไปตัดต่อดัดแปลงได้ตามที่ต้องการ ด้วยความซัดแย้งนี้เองที่ทำให้ผลงานของเขามีความน่าสนใจ สำหรับผู้ชมความแปลกประหลาดที่เกิดบนภาพมักถูกบดบังด้วยความเป็นธรรมชาติด้วยลักษณะของภาพที่คล้ายกับภาพ Snap Shot และความกลมกลืนกันระหว่างสิ่งแปลกปลอมที่เกิดจากการตัดต่อกับลักษณะของการบันทึกที่ตรงไปตรงมาไม่ต่างจากงานประเภทสารคดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 Hester, 2012, Pigment Print, 50 x 70

นอกจากรูปแบบงานที่คล้ายเป็น Snap Shot แล้ว งานอีกรูปแบบหนึ่งของคาร์ลเซน คือการเล่นกับกายภาพของมนุษย์ คาร์ลเซนสนใจศึกษาทั้งงานจิตรกรรมของฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) และการศึกษากายภาพของร่างกายมนุษย์จากตำราทางการแพทย์ โดยแนวคิดหลักของเขาคือการสร้างงานประติมากรรมขึ้นจากภาพถ่าย ผลงานแต่ละชิ้นประกอบไปด้วยภาพร่างกายมนุษย์ 5 - 6 ภาพนำมาประกอบเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นประติมากรรมรูปร่างบิดเบี้ยวที่ท้าทายการรับรู้ความจริงของผู้ชม

ภาพที่ 2.8 Wrong, 2010, Pigment Print, 85 x 100 cm

คุณสมบัติของงานทั้งสองแบบของคาร์ลเซน มีการปรากฏขึ้นร่วมกันในผลงานเดี่ยวด้วยเช่นกัน จากภาพที่คล้ายเป็นที่เกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติหรืออุบัติเหตุที่พบได้ตามหน้าหนังสือพิมพ์โดยทั่วไป แต่หากมองให้ดีจะเห็นว่าสิ่งที่เป็นจุดสนใจตรงกลางภาพนั้นเป็นสิ่งเอกสารนี้เป็นเอกลักษณ์ที่สงวนไว้สำหรับการเชิงในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูเห็นใบเชิงประโยชน์นี้ในครั้งที่ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปลกปลอม มันคือประติมากรรมที่ปรากฏขึ้นพร้อมกับความเป็นจริงในภาพ เหล่าตัวละครตัวอื่นในภาพเดียวกันไม่มีโอกาสที่จะแสดงความประหลาดใจต่อประติมากรรมที่แปลกปลอมดังกล่าว การผสมกันของความแปลกกับความจริงอย่างแนบเนียนนี้เองเป็นจุดเด่นของงานที่ทำให้ผู้ชมปะทะกับความรู้สึกที่เหมือนจะปกติแต่ก็อึดอัด ไม่เข้าใจ ไม่ลงรอย จนสุดท้ายในบางภาพดังเช่นภาพนี้คือการนำไปสู่ความขบขัน คาร์ลเซนเล่นล้อกับการรับรู้ของผู้ชม เขาวางแผนและจัดวางองค์ประกอบอย่างประณีตเพื่อตบตาผู้ชมเพียงชั่วขณะและเชื้อเชิญให้ผู้ชมต้องมองผลงานของเขาอีกครั้งอย่างละเอียด โดยความบิดเบี้ยว ความแปลกประหลาด ความไม่เข้ากันในผลงานของเขามีที่มาจากการไม่พบที่ทางของตนเอง ความรู้สึกแปลกประหลาดและแตกต่างจากคนอื่นเป็นสิ่งที่สะสมมา ตั้งแต่วัยเด็ก และการสร้างผลงานในลักษณะนี้ก็เป็นวิธีการที่คาร์ลเซนใช้เพื่อทำความเข้าใจสิ่งรอบตัวและอธิบายว่าเขาคือใคร

2.1.3 โยชิโตชิ คาเนมากิ (Yoshitoshi Kanemaki)

ภาพที่ 2.9 โยชิโตชิ คาเนมากิ (Yoshitoshi Kanemaki)

โยชิโตชิ คาเนมากิ ศิลปินชาวญี่ปุ่น เกิดเมื่อปี 1972 สำเร็จการศึกษาจากภาควิชาประติมากรรม มหาวิทยาลัยศิลปะทามะ เมืองโตเกียว เมื่อปี 1999 คาเนมากิเป็นศิลปินที่สร้างสรรค์งานจากท่อนไม้ขนาดใหญ่ เขาแกะสลักท่อนไม้สร้างเป็นประติมากรรมที่มีรูปทรงเหนือจริงซึ่งมักเกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องตัวตนและอัตลักษณ์ โดยรูปทรงที่เขาเลือกใช้คือรูปทรงของมนุษย์ที่มีการซ้อนทับกันของร่างกายหรืออวัยวะส่วนต่างๆ

ภาพที่ 2.10 Memento Mori, 2013, Paint on Camphor wood 215 x 48 x 97 cm

ในผลงานชุด Memento Mori คาเนมากิได้ใช้รูปทรงโครงกระดูกเข้าซ้อนทับกับรูปทรงของคนเพื่อตั้งคำถามกับชีวิตและความตาย ในแง่หนึ่งผลงานชิ้นนี้คล้ายกำลังบอกผู้ชมว่าชีวิตและความตายเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ โครงกระดูก หรือ ความตายนั่นเป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์และตัวตนของมนุษย์

ภาพที่ 2.11 Ambivalence, 2011, Paint on Camphor wood 264 x 70 x 50 cm

ในผลงานชุด Ambivalence คาเนมากิได้ใช้รูปทรงของคนสองรูปทรงซึ่งมีศีรษะเชื่อมติดกันแต่หันหน้าไปคนละทางในการชี้ให้เห็นถึงสภาวะอึดอัดหาทางออกไม่ได้ ร่างหนึ่งใช้สองมือกอดตัวเองแสดงออกถึงความเปราะบาง ในขณะที่อีกร่างยังคงสีหน้านิ่งเฉยแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งกันของสภาวะภายนอกและภายใน ความไม่กล้าแสดงออกและการที่ต้องเก็บอารมณ์ความรู้สึกที่ค้างคาและไร้ทางออกเอาไว้กับตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 Kokochi Caprice 2nd, 2015, Paint on Camphor wood 63 x 26 x 15 cm

ในผลงาน Kokochi Caprice 2nd คาเนนากิแสดงรูปทรงของผู้หญิงซึ่งมีใบหน้ามากกว่าหนึ่งใบหน้าเพื่อสื่อถึงตัวตน อัตลักษณ์และอารมณ์ของมนุษย์ที่ความเลือนไหลและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา อาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของตัวตนที่ไม่เคยหยุดนิ่งและไม่มีความจริงแท้หนึ่งเดียว

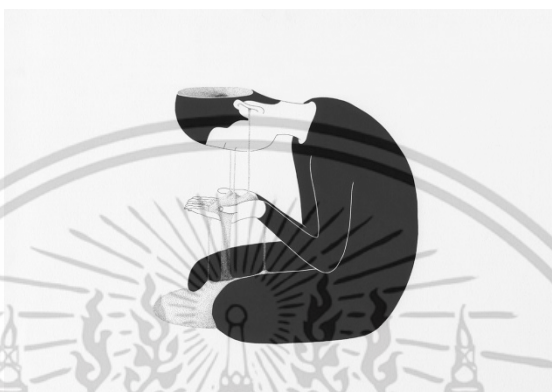
2.1.4 แดฮยูน คิม (Daehyun Kim)

ภาพที่ 2.13 แดฮยูน คิม (Daehyun Kim)

แดฮยูน คิม เกิดเมื่อปี 1980 ที่โซล เกาหลีใต้ เขาศึกษาการเขียนภาพแบบประเพณีจาก Hongik University ที่โซล หลังจากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย แดฮยูนก็เริ่มสร้างสรรค์ตัวละครที่เขาเรียกว่า ชุดมุนาซซี่ (Moonassi Series) แดฮยูนยังทำงานเป็นนักออกแบบกราฟฟิค ผู้จัดการฝ่ายการตลาด และ ผู้กำกับศิลป์ให้กับหลายบริษัทเป็นเวลาหลายปี ตั้งแต่ที่เขาได้ทำงานภาพประกอบให้กับนิตยสาร New York Times เขาจึงเริ่มที่จะทำงานร่วมกับศิลปินคนอื่นและสินค้าแบรนด์ต่างๆ ปัจจุบันเขาทำงานและใช้ชีวิตอยู่ที่ Paju, Gyeonggi-do แดฮยูนกล่าวถึงงานชุดมุนาซซี่ที่เขาไว้ว่า “ มุนาซซี่ ” เป็นชื่อศิลปินของเขาซึ่งมีความหมายคล้ายกับคำว่า “ อนัตตา ” ตามแนวคิดของศาสนาพุทธ แดฮยูนเล่าว่าตั้งแต่แรกเริ่มที่เขาสร้างงานชุดนี้ในปี 2008 เขาเอกลีลาเป็นเอกลักษณ์ที่สงวนไว้สำหรับศิลปินเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เขาใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการวาดอะไรบางอย่างที่เราจะรู้จักและเข้าใจเป็นอย่างดี สำหรับแดฮยึน ความรู้สึกภายในจิตใจและความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งซึ่งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดอารมณ์ที่หลากหลาย ภาพวาดของเขาทั้งหมดเป็นภาพที่เกี่ยวกับตัวเองกับผู้อื่น สิ่งที่เขารักที่จะสร้างก็คือพื้นที่ว่างระหว่างตัวเองกับผู้ชม เพื่อที่ผู้ที่ชมงานของเขาจะสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนและหาเรื่องราวที่เป็นของตนเองได้จากภาพวาดของเขา (Daehyun Kim [n.d.])

ภาพที่ 2.14 Sometimes I'm so tangible, 2015, Pigment liner and marker on paper

ผลงานของแดฮยึนแต่ละภาพมีลักษณะเรียบง่ายทั้งทางด้านรูปทรง เส้นสาย และการ ใช้สี แต่ในแต่ละภาพกลายเป็นปริศนาธรรมที่ทำให้ผู้ชมต้องเพ่งมองพิจารณาและตีความสร้างเรื่องราวในแบบของตนเองจากภาพที่เห็น ตัวละครในชุดรูปสี่ดำอาจเป็นได้ทั้งชายและหญิงปรากฏในลายเส้นโค้งนวลที่อ่อนนุ่มจนรู้สึกกว่าตัวละครดังกล่าวตกอยู่สถานะของผู้ถูกระทำอยู่ตลอดเวลา ในภาพ Sometimes I'm so tangible ภาพมีความย้อนแย้งกับชื่อของภาพ “ บางครั้ง ฉันช่างจับต้องได้ ” ร่างกายที่สลายเป็นเม็ดทรายยังจับต้องได้ก็จริงแต่เมื่อได้สัมผัสแล้วก็จะไหลผ่านเม็ดตลอดฝ่ามือไป คุณสมบัติของการที่ทั้งจับต้องได้และจับต้องไม่ได้ไปในเวลาเดียวกันนี้ อาจกำลังพูดถึงสภาวะที่สับสนล่องลอย ไม่รู้แน่ชัดว่ากำลังทำสิ่งใดอยู่

ภาพที่ 2.15 The Value of Suffering, 2013, Pigment liner and marker on paper

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาด้านศิลปะ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในภาพ The Value of Suffering หรือ คุณค่าของการทุกข์ทรมาน มีการใช้สัญลักษณ์ของดอกบัว ซึ่งในทางพุทธศาสนาอาจหมายถึงความได้ถึงการตื่นรู้ ภาพตัวละครที่อาจจะกำลังร้องไห้จนน้ำตากลายเป็นสระบัวนี้อาจสื่อความหมายถึงความโหดร้ายของความจริงที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ บ่อน้ำตาเกิดจากความทุกข์ทรมานแต่ในขณะเดียวกันก็มีดอกบัวล่องลอยแบ่งบานไปพร้อมๆกัน

ภาพที่ 2.16 Faces that I have to faces before I sleep, 2010, Pigment liner and marker on paper

Faces that I have to faces before I sleep หรือ ใบหน้าที่ฉันต้องเผชิญหน้าก่อนที่จะนอนหลับ แสดงภาพของตัวละครตัวเดิมแบ่งออกเป็นสามร่าง สองร่างด้านบนอาจเป็นร่างเดียวกันแต่วาดซ้อนกันเพื่อแสดงความเคลื่อนไหวเป็นท่าทางของการลอกและวางใบหน้าร่างที่นอนอยู่คอยใช้มือพุงก้องชั้นของใบหน้าที่ถูกซ้อนลงมาที่หน้าของตน ใบหน้ามักเป็นตัวแทนของหน้ากาก หน้าที ต่ำแหน่ง หรือ หัวใจที่คนแต่ละคนในสังคมต้องสวมใส่ การลอกใบหน้ามาซ้อนลงซ้ำๆกันดังภาพอาจเป็นการแสดงถึงการทบทวนถึงบทบาทหน้าที่และการกระทำที่มนุษย์แต่ละคนได้ทำลงไปในแต่ละวัน การซ้อนทับจนเกิดเป็นกองสูงจนต้องใช้มือพุงอาจแสดงถึงการต้องรับผิดชอบและแบกรับการกระทำของตนเอง

2.2 สรุปอิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากการศึกษาผลงานของศิลปินทั้งสี่คน โดยสำหรับผลงานของ ไคสุเกะ ทาคาคูระ ได้ส่งผลต่อการสร้างสรรค์งานด้วยการใช้เทคนิคการตัดต่อตัดแปลงภาพเพื่อสร้างภาพถ่ายที่รวมเอาห้วงเวลาและตัวตนหลากหลายส่วนเข้าไว้ด้วยกัน ผลงานของแอสเกอร์ คาร์ลเซนส่งผลต่อการตัดต่อตัดแปลงภาพร่างกายเข้าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยกันเพื่อสร้างรูปทรงใหม่ ส่วนผลงานประติมากรรมของ โยชิโตะชิ คาเนมามิ ได้ส่งอิทธิพลให้ข้าพเจ้าสื่อสารสภาวะทางจิตใจที่มีความซับซ้อนผ่านการใช้รูปทรงของร่างกายและชุดทำผลงานภาพวาดของแดฮ์ยีน คิมส่งผลต่อการนำท่าทางและสัญลักษณ์ต่างๆมาใช้เพื่อบอกเล่าสภาวะภายในจิตใจที่โน้มน้าวผู้ชมให้วิเคราะห์ตีความและสร้างเรื่องราวของตนเอง

2.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพแทนของความคิดและจิตใจของข้าพเจ้าที่รับรู้ผ่านการมองเห็นไปสำรวจภายในตัวตนซึ่งมีความอึดอัด สับสน และหาทางออกไม่ได้ โดยใช้ร่างกายที่เปลือยเปล่าของข้าพเจ้าเป็นตัวแทน การเปลือยเป็นการเปิดเผยอย่างหมดจด รวมถึงเป็นตัวแทนของความเปราะบาง ไร้การป้องกันใดๆ ภาพร่างกายที่ทับซ้อน ซ้ำ ย้ำ แดกและเพิ่มจำนวนแต่ยังคงเกาะเกี่ยวรัดพันซึ่งกันและกันไว้เป็นการแสดงให้เห็นถึงสภาวะของความคิดจิตใจที่ไม่มีทางออก ฝั่วนเวียนอยู่กับความคิดของตนเองซ้ำแล้วซ้ำเล่า ร่างกายที่กลายเป็นอื่นสะท้อนความคิด-ความรู้สึกที่เป็นของข้าพเจ้าแต่ข้าพเจ้าไม่สามารถเข้าใจได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งร่างกายที่ผิดรูปผิดร่างหรือมีจำนวน “ ร่าง ” ที่มากกว่าหนึ่งเป็นภาพแทนของความคิดและจิตใจที่สับสนไม่มีความเป็นหนึ่ง (Wholeness) ไม่สามารถหาความสงบได้ ทั้งนี้ขั้นตอนแต่ละขั้นในการสร้างสรรค์ผลงานคล้ายเป็นการทำสมาธิรูปแบบหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้ใช้ในการที่จะพยายามจัดเรียงอารมณ์ ความรู้สึกและความคิดภายใน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเกิดจากการใช้แนวความคิดเรื่องการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนในการตรวจสอบสภาวะของจิตใจของตนเอง ก่อนจะนำภาพสภาวะดังกล่าวสะท้อนออกมาเป็นผลงานศิลปะ

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาแนวความคิดเรื่องการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนทั้งทางด้านของปรัชญาและพุทธศาสนา ทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงความเป็นไปได้ของแนวความคิดดังกล่าว โดยทั้งแนวความคิดในการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนแบบปรัชญาและแบบพุทธศาสนาต่างมีความคล้ายคลึงกัน นั่นคือมีเป้าหมายอยู่ที่การทำความเข้าใจสภาวะจิตใจ ความคิดและตัวตนของบุคคลนั้นๆเอง อีกทั้งเมื่อได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวความคิดของพุทธศาสนิกายเซน ข้าพเจ้ายังตระหนักได้ถึงวิธีการอื่นๆนอกเหนือจากการหยุดนิ่งเพื่อทำสมาธิ กล่าวคือการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนนั้นไม่ได้เกิดขึ้นได้เฉพาะเมื่อนั่งนิ่งทำสมาธิ แต่สามารถเกิดขึ้นได้จากการกระทำในชีวิตประจำวัน ในแง่นี้เองที่ข้าพเจ้าเห็นว่าการสร้างสรรค์งานศิลปะอาจเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดเรียงความคิดและสำรวจตัวเองของข้าพเจ้า เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจที่ดีขึ้นกับตัวตนและสภาวะทางจิตใจของตนเอง นอกจากนี้การศึกษางานของศิลปินยังช่วยให้ข้าพเจ้าเกิดความเข้าใจความเป็นไปได้ของเทคนิคการดัดแปลงภาพ การสร้างรูปทรงใหม่จากการประสานรูปทรงเดิมและการสร้างภาพที่สะท้อนสภาวะภายในตัวตน

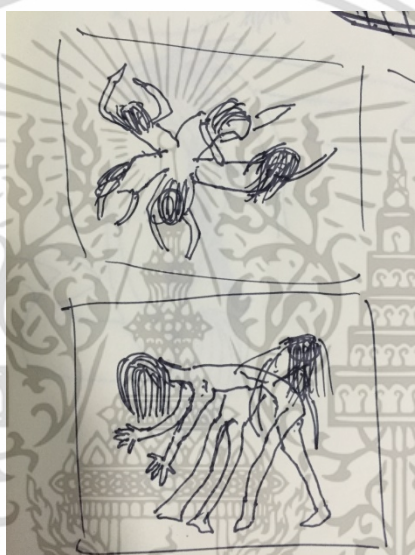
3.2 กระบวนการสร้างสรรค์งาน

3.2.1 การเตรียมการถ่ายภาพ

ข้าพเจ้าใช้แนวความคิดเรื่องการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตน ในการตรวจสอบสภาวะของจิตใจของตนเอง ก่อนจะนำสภาวะที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อสารมาทดลองวาดเป็นลายเส้นโครงสร้าง ซึ่งเมื่อถึงขั้นตอนการถ่ายภาพจริงนั้นอาจเหมือนหรือแตกต่างจากภาพโครงนี้ได้ จากนั้นเมื่อได้โครงร่างคร่าวๆแล้วข้าพเจ้าจึงทำการจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการถ่ายภาพซึ่งประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. กล้องถ่ายภาพดิจิทัล ขนาดฟูลเฟรม (Full Frame) ยี่ห้อ Nikon รุ่น D800 ความละเอียด 36.3 ล้านเมกะพิกเซล เซนเซอร์ CMOS ขนาด 35.9 × 24 มม.
2. เลนส์ Sigma 35mm F1.4 DG HSM Art
3. แฟลช Nikon Speedlight SB-900
4. ขาตั้งกล้อง BENRO
5. ขาตั้งแฟลช
6. ฉากกระดาษสีขาว
7. Light Modifiers (อุปกรณ์ปรับแต่งแสง)

ภาพที่ 3.1 ภาพวาดโครงร่าง

ภาพที่ 3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 ฉากกระดาษสีขาว

3.2.2 การถ่ายภาพ

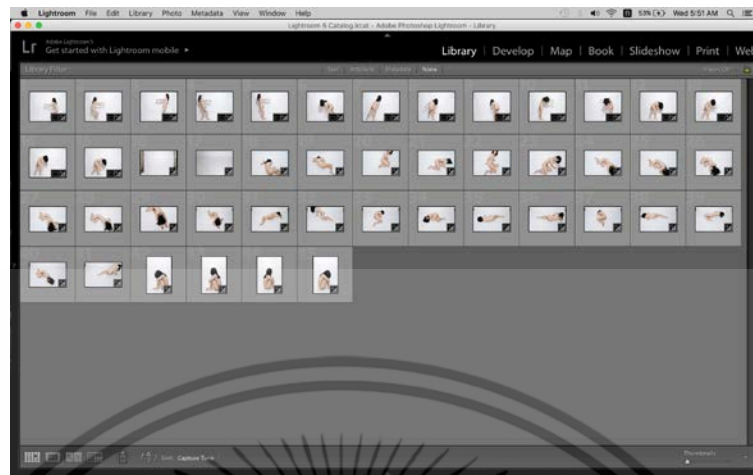
ปรับค่าของกล้อง (Exposure 1/160 sec, F10, ISO 200) จัดวางตำแหน่งของกล้อง และแฟลชตามที่ต้องการแล้วจึงตั้งเวลาถ่ายภาพ โดยชุดภาพถ่ายนี้เป็นภาพถ่ายตนเอง หรือ Self-Portrait

ภาพที่ 3.4 การจัดวางตำแหน่งกล้องและแฟลช

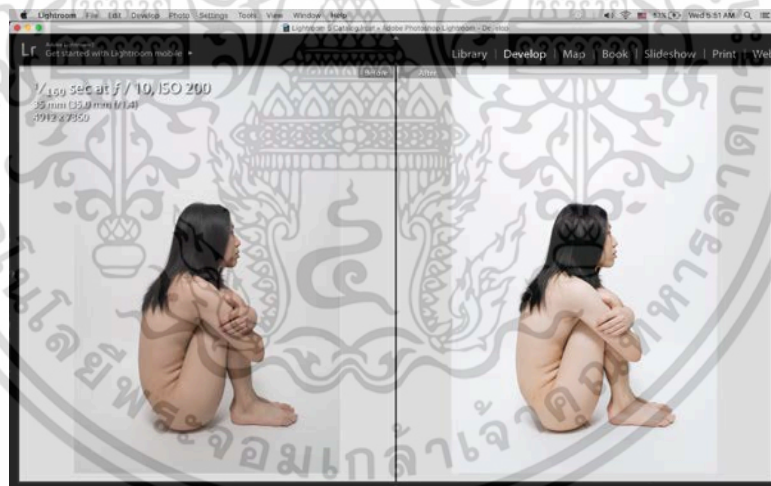
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 การจัดการภาพ

ภาพที่ 3.5 ภาพที่ได้จากการถ่ายในโปรแกรม Adobe Lightroom

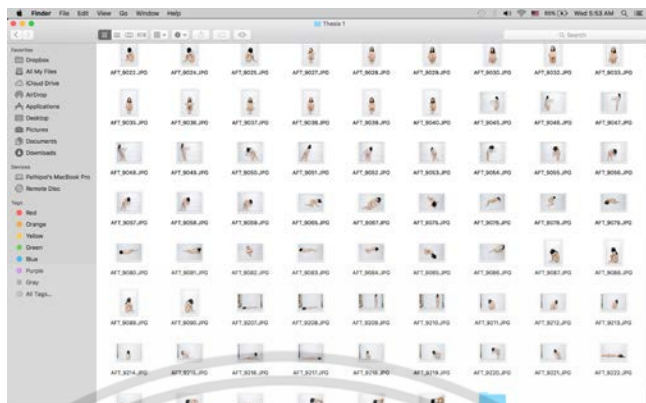
นำภาพที่ได้เข้าโปรแกรม Adobe Lightroom เพื่อคัดเลือกและปรับแต่งสีให้ได้ตามที่ต้องการ

ภาพที่ 3.6 การปรับแต่งค่าสีในโปรแกรม Adobe Lightroom

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำการนำภาพที่คัดเลือกและปรับแต่งแล้วออกจากโปรแกรม Adobe Lightroom

ภาพที่ 3.7 ภาพที่เลือกและปรับแต่งสีแล้ว

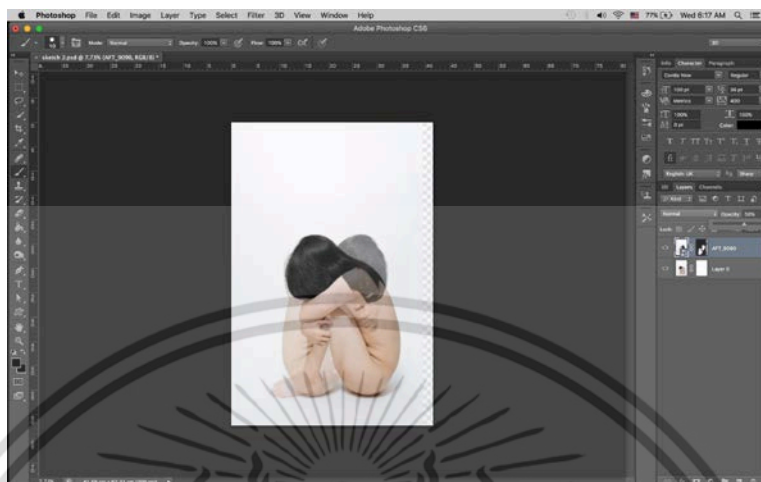
เปิดภาพที่ได้ด้วยโปรแกรม Adobe Photoshop เพื่อทำการดัดแปลงภาพ

ภาพที่ 3.8 การจัดวางและประกอบภาพในโปรแกรม Adobe Photoshop 1

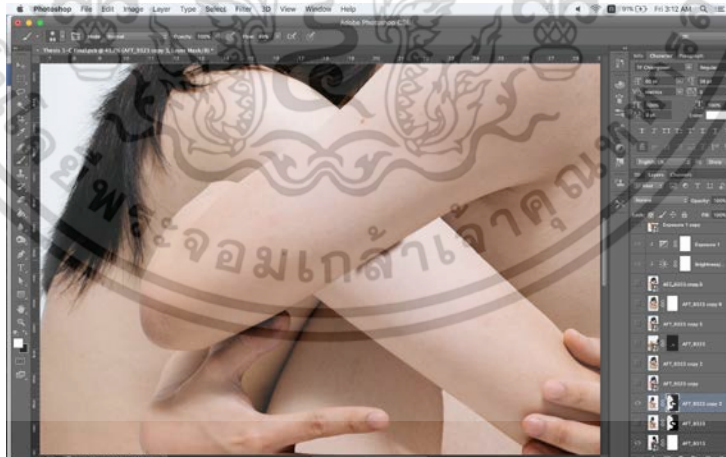
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำภาพมาทดลองจัดวางองค์ประกอบ เพื่อหามุมที่จะตัดต่อภาพเข้าด้วยกัน โดยการปรับภาพ Layer บนให้โปร่งใสด้วยการตั้งค่า Opacity

ภาพที่ 3.9 การจัดวางและประกอบภาพในโปรแกรม Adobe Photoshop 2

ใช้เครื่องมือ Brush Tool ในการเลือกส่วนที่ต้องการให้ปรากฏบนภาพผลงานจริง โดย ปรับขนาดของ Brush Tool ให้เหมาะสมต่อการทำงานในแต่ละครั้งและปรับค่า Flow หรือ ค่าความเข้มอ่อนของ Brush Tool ให้ต่ำลงเพื่อทำให้ขอบของภาพไม่แข็งกระด้างจนเกินความต้องการ

ภาพที่ 3.10 การใช้ Brush Tool 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.11 การใช้ Brush Tool 2

ภาพที่ 3.12 ผลงานที่เสร็จแล้ว

3.2.4 การพิมพ์ภาพ

นำภาพไปพิมพ์ด้วยลงบนกระดาษภาพถ่ายแบบ Enhanced Matte ขนาด 152.4 x 101.6 เซนติเมตร จำนวน 4 ภาพ ซึ่งเป็นขนาดที่มีขนาดที่เหมาะสมกับรูปแบบของภาพถ่ายในชุด และเป็นขนาดที่ทำให้ภาพมีขนาดใกล้เคียงกับขนาดคนจริงประมาณ 2 ใน 3 ขนาด 60.96 x 91.44 เซนติเมตร จำนวน 7 ภาพ และขนาด 91.44 x 60.96 จำนวน 1 ภาพ โดยมีการพิมพ์ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพในด้านของสี รายละเอียด และฝุ่นในภาพ ก่อนที่จะแก้ไขรอบสุดท้ายแล้วจึงทำการพิมพ์ภาพจริง

3.2.5 สรุปกระบวนการสร้างสรรค์

โดยสรุปแล้วการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามีกระบวนการคิดไตร่ตรองในรูปทรง และความหมายของภาพอยู่ในทุกส่วนของกระบวนการสร้างสรรค์ ตั้งแต่ขั้นตอนการร่างภาพที่ได้จากแนวคิดเรื่องการเมืองเข้าไปสำรวจภายในตัวตน ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึกเกี่ยวกับสถานะสับสนและต้องการหาทางออกภายในมาเป็นภาพร่าง จนถึงขั้นตอนถ่ายภาพระหว่างที่ยืนอยู่หน้ากล้อง ข้าพเจ้าจัดวางร่างกายของตนเองให้เข้ากับแนวคิดและภาพร่างที่เตรียมไว้ แต่บางครั้งข้าพเจ้าก็ปล่อยให้ร่างกายขยับไปตามความรู้สึกที่ได้กำหนดไว้ตามแนวคิดที่ได้มาในเบื้องต้น บวกกับทดลองจัดวางและบิดร่างกายเพื่อใช้เป็นตัวเลือกระหว่างการสร้างสรรค์ภาพในขั้นตอนต่อไป ส่วนในขั้นตอนการจัดการภาพหลังการถ่าย ข้าพเจ้าคัดเลือกภาพจากภาพถ่ายทั้งหมดเพื่อที่จะนำมาจัดวางตามภาพที่ได้ร่างเอาไว้ แต่บางครั้งผลที่ได้ก็ไม่ได้เป็นอย่างที่คาด จึงอาจมีการปรับเปลี่ยนการจัดวางให้เกิดความลงตัวมากขึ้น ทั้งนี้ระหว่างทุกขั้นตอนที่ได้กล่าวมา ข้าพเจ้าก็ทำการทบทวนสถานะภายในอยู่ตลอดเวลาทำให้เกิดภาพแนวคิดและความหมายใหม่ที่ต้องการสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นภาพใหม่นี้จึงอาจเกิดขึ้นโดยไม่ต้องมีภาพร่างก่อน คืออาจเข้ามาที่ขั้นตอนการถ่ายภาพเลยหรืออาจเกิดระหว่างที่กำลังจัดการภาพถ่ายที่ได้มา โดยนำภาพที่ถ่ายมาก่อนหน้ามาจัดเรียงให้เกิดความหมายใหม่โดยที่ไม่ได้คิดไว้ก่อนล่วงหน้า ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากระบวนการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าอ้างอิงอยู่กับภาพร่างอย่างหลวมๆเท่านั้นเพราะแนวคิดหลักของการสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายชุดนี้คือการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนและพยายามทำความเข้าใจ จัดเรียงความคิดของตนเอง ทั้งการมอง การทำความเข้าใจ และการจัดเรียงเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำอยู่ตลอดเวลาที่กำลังสร้างสรรค์งาน รูปแบบของงานจึงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จนกว่าที่จะสร้างสรรค์เสร็จและเตรียมทำการพิมพ์

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

จากการสร้างสรรค์ผลงานชุดภาพถ่ายที่มีจุดเริ่มต้นมาจากแนวคิดการมองเข้าไปสำรวจภายในจิตใจและสภาวะของความสับสนที่ข้าพเจ้าพบสามารถนำมาวิเคราะห์ถึงโครงสร้างทั้งทางทัศนธาตุ การจัดองค์ประกอบและแนวคิดที่อยู่ในรูปของสัญลักษณ์และภาพแทนได้ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ทัศนธาตุโดยรวม

ในชุดภาพถ่ายชุดนี้ โดยภาพรวมแล้วมีการใช้ทัศนธาตุหลักที่ใกล้เคียงกันเพื่อเป็นการสร้างความเป็นเอกภาพให้กับผลงานทั้งชุด โดยมีทัศนธาตุหลักดังนี้

4.1.1 สี

มีการปรับโทนสีให้มีลักษณะคล้ายกับความจริงมากที่สุดโดยไม่ให้โทนสีร้อนหรือเย็นไปเพื่อรักษาความรู้สึกของความเป็นกลาง

4.1.2 น้ำหนัก

มีการให้น้ำหนักค่าความแตกต่างระหว่างความสว่างและความมืดในภาพระดับหนึ่งเพื่อทำให้ภาพเกิดความคมชัด แต่ยังคงเก็บรายละเอียดของส่วนสว่างและส่วนเงามืดไว้ครบถ้วน

4.1.3 รูปทรง

ใช้รูปทรงของมนุษย์เป็นพื้นฐานในการสร้างรูปทรงอิสระ

4.1.4 พื้นผิว

พื้นผิวที่ปรากฏในงานคือผิวหนังของมนุษย์ที่มีรอยกระ รอยต่างด้า จุด ไข่ ขน ริ้วรอย ซึ่งให้ความรู้สึกขรุขระ ตะปุ่มตะป่ำสลับกับความเรียบเนียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.5 พื้นที่ว่าง

ใช้พื้นที่ว่างโล่งเพื่อแสดงถึงมิติส่วนตัวที่แยกจากโลกความเป็นจริง

4.2 การวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานรายชิ้น

4.2.1 ผลงานชิ้นที่ 1

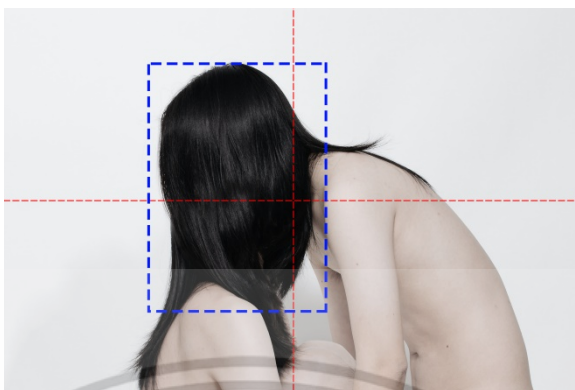

ภาพที่ 4.1 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้เป็นความต้องการของข้าพเจ้าที่จะแสดงถึงสภาวะของการหันเข้าหาตัวเอง ในแง่หนึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตน แต่ในภาพนี้มีลักษณะของการจำยอม จากลักษณะที่มีความสงบนิ่ง แสดงความปวดร้าวภายในมากกว่าที่จะดีนรนหรือทุกข์ทรมาน โดยรูปทรงของภาพมีลักษณะคล้ายกับตัวอ่อน (Embryo) หรือ ไข่ เพื่อสื่อถึงความเปราะบาง อ่อนแอ ไร้หนทางหรือกำลังจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข

การจัดวางองค์ประกอบของภาพนี้ ข้าพเจ้าได้สร้างรูปทรงไข่ตรงกลางภาพ จัดวางให้เกิดความกลมกลืน (Harmony) จากรูปทรงของร่างกายสองร่างที่หันเข้าหากัน และ จัดวางให้เกิดความสมดุล (Balance) จากความสมมาตร (Symmetry) กันของภาพฝั่งซ้ายและขวา การจัดวางของภาพนี้ยังสร้างให้เกิดองค์ประกอบที่มีลักษณะเป็นรูปทรงสามเหลี่ยมอีกด้วย

4.2.2 ผลงานชิ้นที่ 2

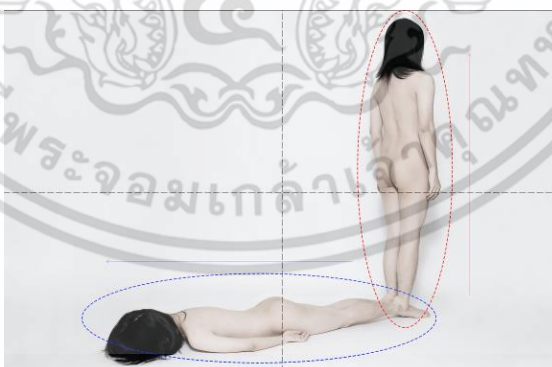

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 2

ในผลงานชิ้นนี้เป็นภาพของตัวข้าพเจ้าสองร่างที่หันหน้าเข้าหากันโดยที่ร่างทางขวายื่นใบหน้าเข้าไปติดชิดจนเหมือนกับเข้าไปสวม ซ้อนทับและเชื่อมต่อกับร่างทางซ้ายจนไม่ปรากฏใบหน้าเหลือให้เห็นเพียงเส้นผม การยื่นใบหน้าเข้าหากันในลักษณะดังรูปเป็นการสื่อถึงการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตน

ข้าพเจ้าจัดวางส่วนหัว-ใบหน้าที่เชื่อมต่อกันไว้ตรงกลางภาพเป็นจุดเด่นของภาพ (Dominance) โดยยังเน้นการจัดวางให้เกิดความสมดุลเช่นกัน

4.2.3 ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 3

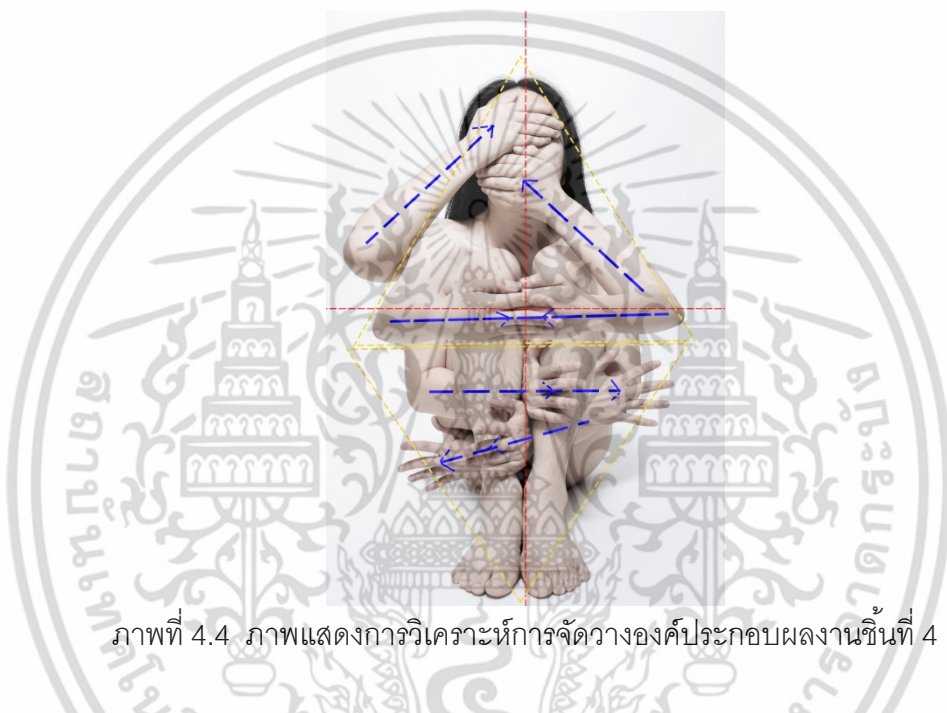
ภาพของร่างกายสองร่าง ร่างหนึ่งยืนตรงอีกร่างนอนราบเป็นการสื่อถึงตัวตน (Self) ที่อาจมีความหลากหลาย ในขณะที่ตัวตนตัวหนึ่งอาจปรากฏในลักษณะที่เป็นปกติ-แข็งแรง อีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวตนหนึ่งอาจกำลังตกอยู่ในสถานะที่ไม่ปกติ-อ่อนเปลี้ย ทั้งสองร่างยังแสดงถึงการเป็นเงาของกันและกันเพื่อสื่อถึงสถานะทั้งสองที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้

ภาพของร่างกายที่เป็นเส้นตั้งกับเส้นนอนทำให้เกิดความหลากหลาย (Variety) จากความขัดแย้ง (Contrast) อีกทั้งยังทำให้เกิดความเคลื่อนไหว (Movement) ในทิศทางการมองของผู้ชมตามเส้นที่เกิดขึ้น

4.2.4 ผลงานชิ้นที่ 4

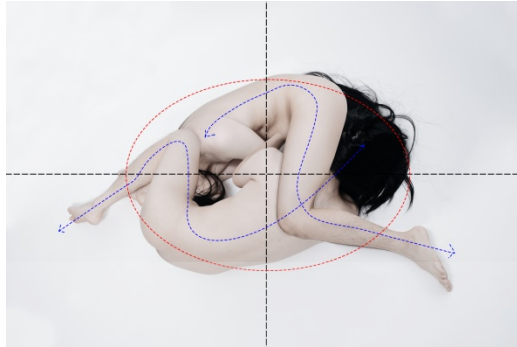
ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 4

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าแสดงภาพร่างกายของตนเองในท่าที่นั่งที่มีมือและแขนเพิ่มจำนวนขึ้นมากกว่าปกติ โดยมือที่เพิ่มขึ้นแสดงอาการหลากหลาย ส่วนหนึ่งแสดงท่าทางดิ้นรนหาทางหลุดออก อีกส่วนทำท่าล้อมวงปิดกั้นและปิดใบหน้า อาการของมือสองรูปแบบที่ขัดแย้งกันนี้แสดงถึงสถานะสับสนของข้าพเจ้าเองที่ต้องการที่จะหลุดพ้นจากสถานะสับสนที่ข้าพเจ้ารับรู้ได้จากการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตนแต่ในขณะเดียวกันก็ทราบดีว่าสถานะที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวเอง ภาพที่ปรากฏจึงมีเป็นความขัดแย้งซึ่งแสดงถึงการต่อสู้กันภายในของตัวข้าพเจ้าเอง

ภาพนี้มีการวางองค์ประกอบที่เน้นให้เกิดความสมมาตรแบบสมดุลงเช่นเดิม อีกทั้งยังมีเส้นสายที่เกิดจากทิศทางของแขนและมือที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและความกลมกลืนจากจังหวะในการจัดวางรูปทรงดังกล่าว นอกจากนั้นองค์ประกอบของมือ แขน และ ขา ยังสร้างให้เกิดรูปทรงสามเหลี่ยมขึ้นดังภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5 ผลงานชิ้นที่ 5

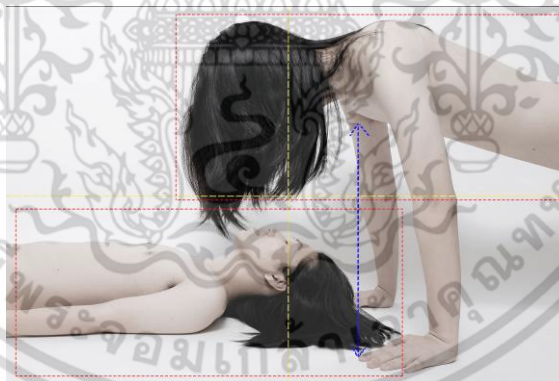

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 5

ภาพร่างกายสองร่างที่ม้วนขดเข้าหากันสองร่างเป็นตัวแทนที่สื่อถึงการไร้ทางออก และการวนเวียนอยู่กับสภาวะและตัวตนเดิมๆ

ภาพแสดงความสมดุลแบบสมมาตร และการเคลื่อนไหวที่เกิดจากรูปทรงสองรูปทรงที่โค้งเข้าหากัน

4.2.6 ผลงานชิ้นที่ 6

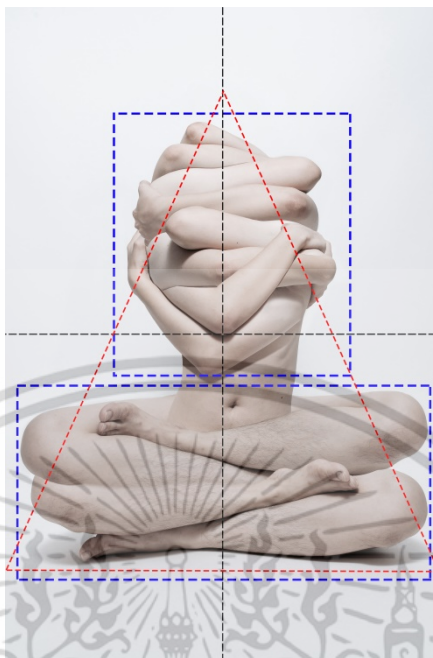
ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 6

ร่างกายสองร่างโดยร่างหนึ่งนอนหลับตาสภาพเหมือนไร้สติ ส่วนอีกร่างจ้องมองจากด้านบนมีผมปรกปิดบังใบหน้า ภาพนี้เป็นการสื่อถึงการมองสำรวจเข้าไปภายในตัวตนอีกเช่นกัน

ความสมดุลแบบสมมาตรของด้านซ้ายและขวาของภาพเป็นลักษณะหลักขององค์ประกอบในภาพนี้ นอกจากนั้นร่างทั้งสองยังสร้างให้เกิดเส้นตรงแนวนอนซึ่งขนานกันและถูกเชื่อมต่อด้วยเส้นแนวตั้งที่เกิดจากแขน ดังภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.7 ผลงานชิ้นที่ 7

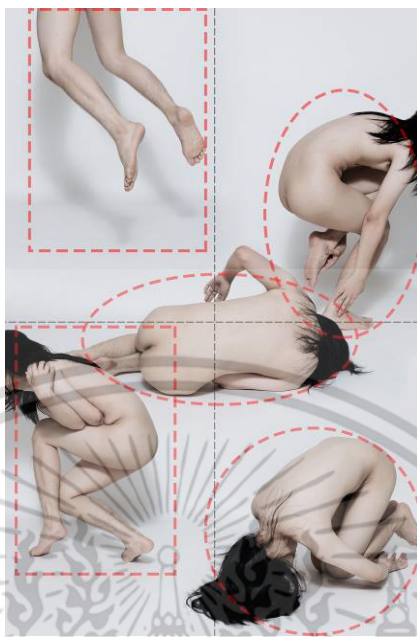

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 7

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าแสดงภาพร่างที่นิ่งชั้ดสมาธิโดยมีก้อนของมือและแขนที่กอดรัดซ้อนทับกันเข้าไปเข้ามาเพื่อแสดงถึงสภาวะของความอึดอัดภายในที่ข้าพเจ้าเป็นผู้สร้างขึ้นมาเอง ก้อนแขนที่กอดรัดกันเป็นจุดเด่นหลักของภาพโดยได้จัดวางให้อยู่ตรงกลางเพื่อสร้างให้เกิดความสมดุลแบบสมมาตรของภาพอีกเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.8 ผลงานชิ้นที่ 8

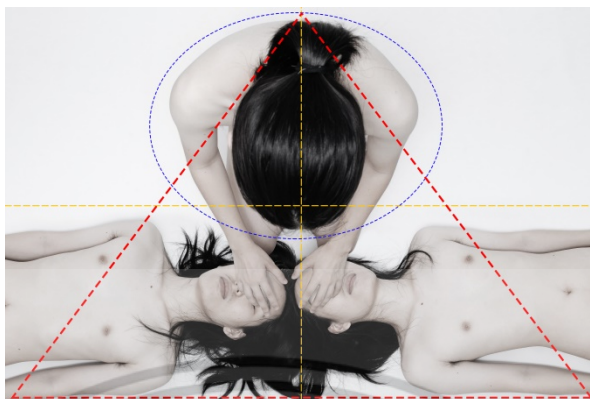

ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจิตวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 8

ร่างกายที่อยู่ริยาบถที่แตกต่างกันในภาพนี้แสดงถึงสภาวะของความสับสนและการดิ้นรน อีกทั้งยังสื่อถึงตัวตนที่หลากหลายที่อาศัยอยู่ในจิตใจของข้าพเจ้า ร่างหนึ่งปรากฏให้เห็นเพียงแค่ว่าโดยแสดงท่าทางคล้ายกระโดดออกเป็นตัวแทนของการดิ้นรน-ความพยายามที่จะหลุดรอดไปจากสภาวะนี้ ส่วนร่างอื่นๆ อยู่ในท่าทางที่บิดเบี้ยวแสดงถึงความสิ้นหวัง อ่อนแรง และทรมาน

การจิตวางองค์ประกอบในภาพนี้อาศัยการใช้จังหวะและความกลมกลืนในการวางรูปทรงไว้ตามจุดต่างๆ ในภาพเพื่อสร้างให้เกิดความรู้สึกที่หลากหลาย วุ่นวายและสับสน

4.2.9 ผลงานชิ้นที่ 9

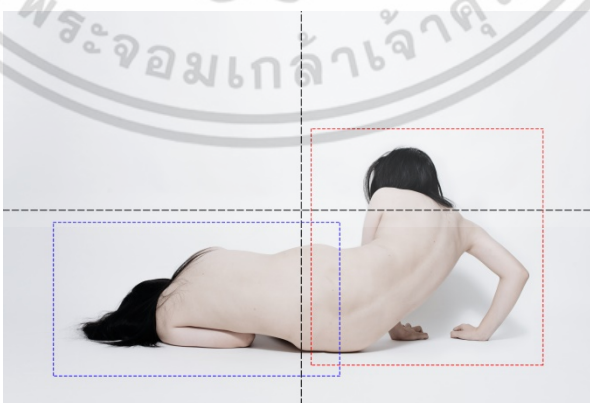

ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 9

ผลงานชิ้นนี้แสดงภาพร่างกายสามร่าง สองร่างนอนอยู่บนพื้น อีกร่างคุกเข่าอยู่เหนือทั้งสอง ก้มลงมองและใช้มือวางไว้เหนือบริเวณตา-ศีรษะของทั้งสองร่าง ภาพนี้ข้าพเจ้านำเอาทำทางมาจากหมอฟ่าตัดและคนไข้ที่นอนอยู่บนเตียงผ่าตัด เพื่อแสดงให้เห็นถึงการจ้องมองพยายามหาคำตอบ ร่างที่ถูกจ้องมองมีจำนวนมากกว่าร่างที่จ้องมองเพื่อแสดงถึงชั้นส่วนในจิตใจซึ่งประสบปัญหาที่มีจำนวนมากกว่าส่วนที่พยายามหาทางออก

ความสมดุลแบบสมมาตรเป็นลักษณะหลักในการวางองค์ประกอบของภาพนี้ โดยมีจุดเด่นอยู่ที่ร่างกายที่นั่งคุกเข่าตรงกลางภาพจนถึงมือที่วางอยู่เหนือตา นอกจากนี้ในภาพรวมแล้วยังสามารถมองการจัดวางภาพเป็นสัดส่วนของสามเหลี่ยมได้อีกด้วย

4.2.10 ผลงานชิ้นที่ 10

ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่างสองร่างที่เชื่อมต่อกันเป็นร่างเดียวเป็นการแสดงถึงการติดกับดักของตัวตนอันไม่อาจจะดินหลุดออกไปได้ ส่วนหนึ่งยื่นตัวลุกขึ้นมองดูอีกส่วนที่นอนแนบอยู่กับพื้น ทั้งสองส่วนแสดงออกถึงความอ่อนเปลี้ยไร้เรี่ยวแรง แม้ว่าส่วนหนึ่งจะสังเกตและรับรู้ความอ่อนแอนี้แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้

ในภาพนี้องค์ประกอบที่สมดุลแบบสมมาตรกันของด้านซ้ายและขวาเป็นส่วนหนึ่งในการขบเน้นความขัดแย้งของร่างทั้งสองร่าง

4.2.11 ผลงานชิ้นที่ 11

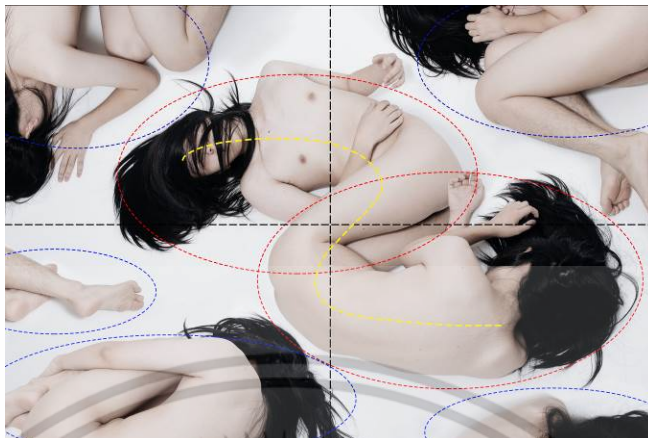

ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 11

ในภาพนี้ร่างกายหันหลังอยู่ในท่าการโอบกอดตนเอง มือที่เพิ่มจำนวนขึ้นจากหนึ่งกลายเป็นสองคู่เน้นย้ำความโดดเดี่ยวไร้ทางออก แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นความรู้สึกที่นิ่งและเรียบง่ายมากกว่าจะแสดงอาการทรมาน ร่างกายในภาพได้รับการจัดการให้แสดงออกทรงที่ชัดเจนไม่ยุ่งเหยิง สร้างให้เกิดลักษณะที่คล้ายเป็นวัตถุมากกว่ามนุษย์

ภาพนี้มีการจัดวางองค์ประกอบให้เกิดความสมดุลแบบสมมาตร

4.2.12 ผลงานชิ้นที่ 12

ภาพที่ 4.12 ภาพแสดงการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 12

ในผลงานชิ้นนี้ ร่างหลายร่างปรากฏนอนอยู่บนพื้นในสภาพไร้เรียวแรง ร่างกายสองร่างตรงกลางภาพที่เชื่อมติดกันบ่งบอกถึงการไม่สามารถแก้ไขหรือหลุดพ้นไปจากปัญหาและต้องติดอยู่กับสภาวะสับสน

การจัดวางองค์ประกอบในภาพนี้ได้ใช้ร่างกายที่เชื่อมติดกันตรงกลางภาพเป็นจุดเด่น และใช้ร่างอื่นๆ รอบๆ สร้างให้เกิดความกลมกลืนซึ่งกันและกัน โดยตำแหน่งของร่างแต่ละร่างสร้างให้เกิดจังหวะและความสมดุลขององค์ประกอบโดยรวม อีกทั้งร่างกายที่ขดบิดยังสร้างให้เกิดความเคลื่อนไหวอีกด้วย

4.3 การวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบผลงานโดยรวม

ในภาพรวม ผลงานชุดนี้มีการใช้หลักการจัดวางองค์ประกอบทั้ง ความสอดคล้อง ความหลากหลาย ความสมดุล ความเป็นเด่น และ ความเคลื่อนไหวดังนี้

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

การจัดองค์ประกอบรูปแบบนี้ปรากฏในผลงานชิ้นที่ 1 ชิ้นที่ 4 ชิ้นที่ 8 และ ชิ้นที่ 12 โดยเป็นการนำเสนอรูปแบบและรูปทรงที่มีความกลมกลืน ผลงานชิ้นที่ 1 มีความกลมกลืนกันของร่างสองร่างที่หันหน้าเข้าหากัน ผลงานชิ้นที่ 4 มีความกลมกลืนกันจากการใช้รูปทรงของแขนและมือซ้ำๆกัน ผลงานชิ้นที่ 8 และ 12 ใช้รูปทรงของมนุษย์มาจัดวางให้ภาพมีจังหวะและสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ผลงานชิ้นที่ 3 และ ชิ้นที่ 10 มีการจัดวางรูปทรงที่มีความหลากหลาย ในผลงานชิ้นที่ 3 มีร่างกายที่นอนคว่ำอยู่กับพื้นเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับร่างที่ยืนอยู่ และ ในผลงานชิ้นที่ 10 มีร่างที่นอนคว่ำกับร่างที่พยายามลุกขึ้นมองอีกร่าง ความแตกต่างขัดแย้งที่เกิดจากความหลากหลายของท่าทางนี้ทำให้เกิดการเปรียบเทียบสภาวะทั้งสอง

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบภาพให้เกิดความสมดุลเป็นเป็นวิธีการจัดวางองค์ประกอบหลักของผลงานศิลปะชุดนี้ ในผลงานชิ้นที่ 1 ผลงานชิ้นที่ 4 ผลงานชิ้นที่ 6 ผลงานชิ้นที่ 7 ผลงานชิ้นที่ 9 และ ผลงานชิ้นที่ 11 มีการจัดวางองค์ประกอบให้เกิดความดุลโดยสร้างให้เกิดความสมมาตรระหว่างด้านซ้ายและขวาของภาพ ส่วนใน ผลงานชิ้นที่ 12 มีการสร้างให้เกิดความสมดุลจากการจัดวางรูปทรงร่างกายอย่างกระจายไปทั่วภาพ

4.3.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

การสร้างความเป็นเด่นหรือจุดเด่นในภาพปรากฏในผลงานชิ้นที่ 2 ผลงานชิ้นที่ 9 และ ผลงานชิ้นที่ 12 โดยจุดเด่นของภาพถูกวางไว้อยู่ในบริเวณกึ่งกลางของภาพ

4.3.5 ความเคลื่อนไหว (Movement)

รูปทรงของร่างกายทั้งที่เป็นเส้นตรง และ คดโค้งบิดงอเป็นสิ่งที่สร้างให้เกิดความเคลื่อนไหวในผลงานชุดนี้ ในผลงานชิ้นที่ 3 ร่างสองร่างในภาพทำให้เกิดเส้นตรงนอนและเส้นตรงตั้งซึ่งตั้งฉากกันอันเป็นเส้นนำสายตาของผู้ชม ในผลงานชิ้นที่ 4 แขนและมือสร้างให้เกิดเส้นตรงที่พุ่งไปในทิศทางต่างๆทำให้เกิดความเคลื่อนไหว ส่วนในผลงานชิ้นที่ 5 และ ผลงานชิ้นที่ 12 เส้นสายที่คดโค้งอันเกิดจากร่างกายที่บิดงอได้สร้างความเคลื่อนไหวที่ลื่นไหลขึ้นในภาพ

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์ ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผลงานศิลปกรรมชุด สภาวะของความสับสน เป็นผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์จากประสบการณ์ส่วนตัวในการทำความเข้าใจความคิดของตนเองผ่านแนวคิดการมองเข้าไปสำรวจภายในตัวตน โดยจากแนวคิดดังกล่าวทำให้ข้าพเจ้าพบว่าความสัมพันธ์ที่ข้าพเจ้ามีต่อตนเองมีความซับซ้อนประหลาด ในแง่ที่ข้าพเจ้าไม่สามารถเข้าใจความคิด อารมณ์ ความรู้สึก หรือความต้องการของตัวเองได้และหมกมุ่นอยู่กับการคิดย้ำ ทบทวนซ้ำๆ ถึงความคิด การตัดสินใจและความทรงจำในอดีตที่ไม่สามารถกลับไปแก้ไขได้ สภาวะสับสนไร้ทางออกในลักษณะนี้เองที่ข้าพเจ้ามุ่งนำเสนอผ่านผลงานชุดนี้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการจัดเรียงความคิดและทำความเข้าใจตนเอง การสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าในผลงานชุดนี้เป็นการใช้เทคนิคการถ่ายภาพและการตกแต่งภาพร่วมกัน โดยข้าพเจ้าถ่ายภาพบุคคลของตนเองที่เปลือยบนฉากขาว ก่อนจะนำมาตัดต่อและแต่งภาพด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อสร้างให้เกิดรูปทรงของร่างกายที่ทับซ้อน ซ้ำ ย้ำ แดกและเพิ่มจำนวนแต่ในบางภาพยังคงเกาะเกี่ยว รัศพันซึ่งกันและกันไว้เพื่อแสดงถึงสภาวะความสับสนไร้ ทางออก ในกระบวนการสร้างสรรค์ข้าพเจ้าทั้งสร้างสรรค์ผลงานจากภาพที่ร่างไว้และบางครั้งก็สร้างงานเลยโดยข้ามขั้นตอนการร่างภาพ เนื่องจากกระบวนการคิดทบทวนและการมองเข้าไปสำรวจภายในเป็นสิ่งที่ยึดข้าพเจ้าทำอยู่ตลอดเวลาที่สร้างสรรค์ผลงาน หลังจากสร้างรูปทรงเสร็จสิ้นแล้วจึงนำภาพมาพิมพ์ลงบนกระดาษภาพถ่ายขนาดใกล้เคียงกับขนาดร่างกายจริงของข้าพเจ้า ทั้งนี้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าพบปัญหาหลักสองประการ ประการแรกคือปัญหาทางด้านเทคนิคการตัดต่อภาพเพื่อให้เกิดความสมจริง การสร้างเงาและการสร้างร่องรอยบนร่างกายซึ่งเป็นส่วนเติมเต็มให้งานเกิดความสมบูรณ์มากขึ้น ประการที่สองคือปัญหาในการสื่อสารสภาวะอารมณ์ ความรู้สึกอันเป็นนามธรรมผ่านรูปทรงร่างกายที่ผ่านการตกแต่งของข้าพเจ้า ซึ่งบางครั้งสัญลักษณ์ที่เลือกใช้อาจไม่สามารถสื่อสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการได้อย่างที่คิดจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดและรูปทรงเพื่อหาจุดสมดุลระหว่างรูปทรงที่พึงพอใจและสภาวะ อารมณ์ ความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก สุดท้ายนี้ ผลงานชุดนี้เป็นทั้งผลงานวิทยานิพนธ์และความต้องการส่วนตัวในการทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง เป็นความพยายามที่จะสื่อสารความคิดภายในที่เป็นประสบการณ์ส่วนตัวสู่การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ข้าพเจ้าทำการสร้างสรรค์ พัฒนาและแก้ไขปัญหาที่พบจนเกิดเป็นผลงานภาพถ่ายชุดนี้ ซึ่งข้าพเจ้าหวังว่าการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและเป็นส่วนช่วยในการผลักดันให้ทั้งตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าและผู้นำผลงานชิ้นนี้ไปศึกษาได้พัฒนาผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปกรรมในรูปแบบ
ภาพถ่ายต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.1 ผลงานชิ้นที่ 1. 2559. ภาพถ่าย. 152.4 x 101.6 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.2 ผลงานชิ้นที่ 2. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 ผลงานชิ้นที่ 3. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 ผลงานชิ้นที่ 4. 2559. ภาพถ่าย. 152.4 x 101.6 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.5 ผลงานชิ้นที่ 5. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 ผลงานชิ้นที่ 6. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.7 ผลงานชิ้นที่ 7. 2559. ภาพถ่าย. 152.4 x 101.6 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.8 ผลงานชิ้นที่ 8. 2559. ภาพถ่าย. 91.44 x 60.96 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.9 ผลงานชิ้นที่ 9. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.10 ผลงานชิ้นที่ 10. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.11 ผลงานชิ้นที่ 11. 2559. ภาพถ่าย. 152.4 x 101.6 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.12 ผลงานชิ้นที่ 12. 2559. ภาพถ่าย. 60.96 x 91.44 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- คอตติงตัน, เดวิด. ศิลปะสมัยใหม่. แปลโดย จันัญญา เตรียมอนุรักษ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเพ่นเวิลด์ส, 2554.
- พนัชกร วิรัตน์มาลี และ มินตรา เรื่องศักดิ์วิจิต. “Bukruk Urban Arts Festival.” The Jam Factory 2, 15 (2559): 23.
- Daehyun Kim. “Daehyun Kim/Moonassi.” [Online]. Available: <http://www.moonassi.com/about/> [n.d.]. Retrieved June, 26 2016.
- Durden, Mark. Photography Today. New York: Phaidon Press Limited, 2014.
- Hutson-Grey, Ruby. “Asger Carlsen.” [Online]. Available: <http://www.dazeddigital.com/artsandculture/article/15159/1/asger-carlsen> 2013. Retrieved June, 26 2016.
- Larsson, Milène. “An Interview with Asger Carlsen.” [Online]. Available: <http://www.vice.com/read/an-interview-with-asger-carlsen> 2011. Retrieved June, 26 2016.
- New World Encyclopedia. “Introspection.” [Online]. Available: <http://www.newworldencyclopedia.org/p/index.php?title=Introspection&oldid=980440> 2014. Retrieved June, 26 2016.
- Nhat Hanh. Zen Keys. New York: Doubleday, 1995.
- Nowicki, Stephen and Duke, Marshall P. Will I Ever Fit In?. New York: Free Press, 2002.
- Schwitzgebel, Eric. “Introspection.” [Online]. Available: <http://plato.stanford.edu/archives/sum2014/entries/introspection/> 2014. Retrieved June, 26 2016.
- Shore, Robert. Post-Photography. London: Laurence King, 2014.
- Suzuki, D.T. An Introduction to Zen Buddhism. New York: Grove Press, 1964.
- Suzuki, D.T. Essays in Zen Buddhism. New York: Grove Press, 1949.
- Thanissaro Bhikkhu. “Anupada Sutta: One After Another.” [Online]. Available: <http://www.accesstoinsight.org/tipitaka/mn/mn.111.than.html> 2013. Retrieved June, 26 2016.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล ปฏิพล รัชตอาภา
 วัน เดือน ปีเกิด 15 มกราคม พ.ศ. 2535
 ที่อยู่ 13 พุทธบูชา 23 ถนนพุทธบูชา แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพฯ
 10150
 เบอร์โทรศัพท์ 089 - 775 - 3555
 อีเมลล์ pathipolratchataarpa@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2556 อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) คณะอักษรศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้